

VELIKA MODNA REVIIJA V CELJU

**CELJSKI
TEDNIK**

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA
CELJE, 8. OKTOBRA 1965 — LETO XV. — ST. 40 CENA 50 DIN

ZA RAZMIŠLJANJE

Minuli teden se je pripetila v Hudičevem grabnu težka nesreča, ki je zahtevala dvoje žrtev. Dve deklici v rosi mladosti sta se ponesrečili. Ena je umrla, drugo pa so rešili štirje učenci.

Ponesrečili sta se baje tudi zato, ker pot po grabnu ni vzdrževana in poleg tega še slabo varovana.

Pot je doslej vzdrževalo celjsko planinsko društvo. Pred leti je bila zaprta, ker je gozdno gospodarstvo eksploatiralo na tem področju gozdove, postavilo žičnico in s tem ogrozilo varnost obiskovalcev. Po končani eksploataciji gozdnogospodarstvo ni poskrbelo za ponovno ureditev poti. Napisni tabli, ki sta opozarjali, da je pot zaradi teh del in slabe varnosti prepovedana, je nekdo odstranil.

Celjsko planinsko društvo vzdržuje približno 30 planinskih poti od Celjske kočice do Savinjskega sedla v Savinjskih Alpah, Smrekovca in Menine planine. Od tega je 10 visokogorskih poti, kot so Robanov kot, Kopsinškova pot, pot na Ojstrico itd. Lani je društvo dobilo od občine 300 tisoč dinarjev, ki so

bili namensko dodeljeni društvu za delo z mladino. Mislimo, da ni potrebno opisovati delo celjskega planinskega društva, ker dobro vemo, koliko so naredili in kaj so naredili... Mnogo, ogromno.

Človeku se ob tej nesreči vsilji misel, da imamo v Celju organizacije in društva, ki bi lahko med drugim tudi pomagala vzdrževati take poti. V mislih imamo celjsko turistično društvo in turistično zvezo. Lahko bi se namreč odpovedali nekaj desetimetrov metrov filmskih trakov, nekaterim reklamam, kot recimo za Petrička na Gričku, ob katerem se največji koza še danes po dvajsetih letih sakemu pošteno mislečemu občanu, ki so ga reklamirali v »Lepem mestu«.

Če so sredstva za vožnjo s taksijem tudi več deset kilometrov daleč na neko otvoritev, bi lahko na primer ob nekaj milijonih dotacij, ki jih prispevajo posamezne občine, prispevali vsaj delež za vzdrževanje poti v Hudičevem grabnu, ki pomeni turistično atrakcijo — žal, v prospektih, v resnici pa veliko nevarnost za nevesele, mlade obiskovalce!
J. Sever

CELJANKA ANKA ZUPANC DEBITIRA V CINEMASCOPU

Fičko se je proti Bledu dobesedno prebijal skozi nevihto. Namenjen sem bil v hotel Krin, kjer prebiva ekipa, ki snema film Amandus. Za ime tega hotela še nisem slišal. Vendar sem imel srečo. Ze po prvih hišah sem zagledal velik napis, ki je označeval, da je v objektu hotel z imenom Krim. Intervju z Anko Zupanc objavljamo na 4. strani.

NEEKONOMSKI ODNOSI

V KZ SMARJE PRI JELSAH ISCEJO NOVE POTI

Kaže, da bo kmetijska zadruga Smarje pri Jelšah zaključila letošnje poslovno leto slabše kot so pričakovali. Kakšni so vzroki, da uspeh zadruge ni boljši?

Nekaj ugotovitev: ekonomska enota Mesnine je nerentabilna in jo bodo bržkone kot samostojno enoto ukiniteli.

Slabo posluje tudi trgovina KZ v Celju. Ugotavljajo, da ne gre delo od rok zaradi neodgovornih uslužbencev trgovine. Predvsem, kar ugotavljajo kupci, pa je izbira v lokalih zelo borna. Zvedeli pa smo, da je trgovina kupovala nekatere proizvode v žal-

V soboto 16. in nedeljo 17. oktobra, vsakič ob 17. in 20. uri bo v Narodnem domu modna revija, ki jo prireja celjsko trgovsko podjetje »Moda«. Sodelujejo manekenke Centra za sodobno oblačenje in opremo iz Ljubljane, ki jih vidite na slikah (odstopila nam jih je revija Maneken), mimo njih pa še znani napovedovalec RTV iz Ljubljane TOMAŽ TERČEK, igral bo ansambel EDIJA GORŠIČA, z njim pa bo pela MARJANA DERŽAJ. Na vsaki predstavi bodo izžrebali več gledalcev in jim podelili lepe nagrade. Modna revija bo prikazala najsodobnejše modele 24 proizvajalcev. Vstopnice dobite v predprodaji od danes dalje pri KOMPASU v Celju.

ski občini. Razumljivo, da se je treba takoj vprašati, zakaj ne v žmarski, saj je KZ s trgovino v Celju želela predvsem poceniti kmetijske proizvode.

Nadalje je nerešeno vprašanje zastarele mehanizacije, ki zahteva veliko popravil in sredstev. V KZ so se že odločili, da bodo del odvečne me-

hanizacije prodali. Zadruga namerava prodati stroje v domači občini, vendar bo to težje izvedljivo, ker zakonski predpisi ne dovoljujejo prodajo brez posrednika. Treba je pripomniti, da se s tem vprašanjem ukvarjajo tudi v drugih zadrugah in da zadevo preučujejo v republiškem metrilu.
Dalje na 3. strani

J. ROBNIK

Pred dnevi je ljubitelje planin in prebivalce Zgornje Savinjske doline užalostila vest, da je umrl Jaka Robnik — ki je nedvomno bil najboljši oskrbnik planinskih postojank in človek, ki je ljubil planine bolj kot vse na svetu. Gore je vzljubil že v zgodnji mladosti, ko je trdno delal kot mlad gozdni delavec. Tri leta se je nato bojeval po frontah prve svetovne vojne, nato pa je stopil med koroške borbe, da bi reševal slovensko Koroško. Kasneje se je udinjal kot gozdni delavec, leta 1927 pa je kot oskrbnik prevzel Frischaufov dom na Okrešlju. Vodil ga je dokler ga ni okupator vtaknil v zapor; takoj po osvoboditvi pa je svoje vzorno delo nadaljeval. Oskrboval je Kocbekov dom na Korošici, kočo na Raduhi, ponovno Frischaufov dom in nato še Mozirsko kočo na Golteh. Ves čas je opravljal tudi druge odgovorne funkcije, za svoje delo pa je bil tudi odlikovan z zlatim znakom planinske zveze Jugoslavije.

Danes Jake Robnika ni več. Položili so ga v zemljo, ki jo je tako zelo ljubil, njegovo ime pa bo v zgodovini slovenskega planinstva ostalo za zmeraj zapisano s svetlimi črkami.

ODBOJRNKI VPRAŠUJEJO: KJE JE

7 MILIJONOV

MLADINA ODGOVARJA

O dolgu občinskega komiteja Zveze mladine v Celju iz leta 1964 — slo je za okrog sedem milijonov dinarjev — je bilo prvič slišati že spomladaj. Ko je služba družbenega knjigovodstva poleg tega dejstva ugotovila tudi nekaj finančnih prekrškov pri poslovanju komiteja. Kljub pričakovanju pa zadeva takrat ni prišla v javnost in ljudi, ki so imeli dolgove na vesti, ni nihče poklical na odgovornost.

Ko pa so odborniki celjske občinske skupščine pred dnevi razpravljali o rebalansu proračuna in s tem ponovno odločali tudi o sredstvih, ki jih občinska skupščina daje občinskemu komiteju Zveze mladine, so se že nekoliko pozabljene zadeve lotili z vso možno ostrino in kritiko. Debata je izvenela tako, da bi tisti, ki dela mladine ne poznajo, s seje lahko odšli s občutkom, da mladina v zadnjih letih ni nič naredila, da je neodgovorno trošila družbena sredstva in da vodijo organizacijo ljudje, ki za te dolžnosti nimajo niti primerne izobrazbe, niti primerne ideološke usmerjenosti. Čeprav vemo, da sedanje vodstvo Zveze mladine ni več isto kot leta 1964 — ko so bili ustvarjeni največji primanjkljaji. Mladina na seji občinske skupščine ni imela možnosti, da bi povedala tudi svojo besedo.

Predsednik občinskega komiteja Zveze mladine Dagnjar Suster je rad odgovoril na nekaj vprašanj.

»Negativna razlika v finančnem poslovanju občinskega komiteja Zveze mladine se vleče že iz leta 1960. V kasnejših letih se je manjko še stopnjeval in kljub prošnam, urgencam in vsem možnim poskusom komitetsredstev ni mogel najti. Tako so leto 1963 končali že s 659 tisoč dinarji minusa. Ta dolg so prenesli v leto 1964, ki je bilo zaključeno s 7 milijoni in 300 tisoč negativne razlike. V tem letu je občinski komitej zveze mladine organiziral namreč številne akcije, ki so terjale več sredstev kot je bilo predvideno v proračunu. Zanimivo je, da so mladinci opozarjali, da ni dovolj denarja, odgovorili v občini pa so zmeraj objubili, da »so bodo sredstva že nekje našla.« Tako je bila v tem letu organizirana veličastna parada mladosti, pa igre Bratstva in enotnosti — tradicionalno srečanje mladih športnikov štirih različnih mest itd. Igre so veljale okrog 5 milijonov dinarjev — nekatera podjetja, ki so nudila usluge so se postavila na skoraj že odesuške pozicije — v proračunu pa je bilo zanje zagotovljenih samo 4 milijone dinarjev...
(Dalje na 3. strani)

POPOLDNE NA LETALISCU

ZRAČNI KRST

Celjski Aero klub, ki ga prištevajo med najboljše v državi, praznuje v teh dneh dvajsetletnico. Skromno in tiho. Ob tej priložnosti smo jih

obiskali in preživeli z njimi tepe popoldne. Svoja doživljanja v zraku je strnil naš sodelavec v reportažo, ki jo objavljamo na 5. strani.

»Vidite,« je dejala in mi diskretno pokazala devet ali desetletnega fantička, ki se je vsedel samo na polovico sedeža za mizo ob hotelu Celcia. »Ko sem bila jaz teh let, sem samo čez cesto gledala gostilno. Danes pa...
Dober dan madame!

»O, dober dan!« je odvrnila. »Poznate tega? Ne? Tega sem rešila v nemščini Tudi onega, ki sedi pri predzadnji mizi.«

»Prej ste omenili vašo mladost. Kaj pravite o današnji mladini?«

»Preveč je razvajena. Jaz sem bila vesela, če sem imela enkrat na teden žemljico, danes pa jih srečaš po vseh lokalih. Preveč smo jih prepustili same sebi.«

»Se vam ne zdi, da ste nekoliko prestrogi? Večina mladih je danes zaposlena.«

»Točno. Zato bi bilo nujno, da bi imeli mladi svoj klub. Pomislite, kako veliko je Celje in vendar nima niti en lokal glasbe. Mladi se dolgočasijo. S klubom bi marsikateri problem rešili.«

»Ko sva že pri ljudeh, po čem jih razlikujete?«

»Po inteligenci. Nikogar ne podcenjujem, saj sem bila sama navadna delavka, toda obleka še ne naredi človeka.«

»Pogosto vas človek sreča na vrtu Celcie, kaj premissijujete, ko opazujete ta čestni vrvež?«

»Najpogosteje o tem, kje nekateri jemljejo denar, da si lahko kupujejo najnovejšo avtomobile, gradijo hiše in weekende, ko pa iz leta v leto gledam iste ljudi, kako peš hite na delo in z dela v tovarni.«

»Oprostite, ali ste bili vedno samski?«

»Hvala bogu. Poglejte poročeno žensko — to je najcenejša služkinja!«

Dober dan madame!

MADAME CHARLOT

»O, dober dan,« je odvrnila.

»Poznate tega? Ne? Tega sem rešila...«

»Med dijaki po celjskih šolah kroži krilatca: ti ne gre? Pojdi k madame. Ona te bo rešila. Kaj menite o tem?«

»Tega še nisem slišala, drži pa, da sem že rešila za celo kasarno dijakov, starejših dijakov in starih dijakov.«

»Kje ste se naučili tujih jezikov?«

»Doma in sama. Nemščino, ko sem bila še mlada, nato francoščino, angleščino za zabavo, nato me je zanimala italijanščina in sedaj sem začela še s španščino. Mimogrede sem poskusila še s češčino in ruščino, ki ju tudi nekoliko obvladam.«

»Vsi vas poznajo kot madame Charlot. Oprostite, ali vas to žali, oziroma kako je prišlo do tega imena?«

»To so mi prilježli Celjani in se me drži. V resnici mi je ime Karolina. KAROLINA SUSTER.«

»Dober dan madame!«

»O, dober dan,« je dejala. »Poznate tega? Ne? To je inženir. V gimnaziji sem ga rešila. Pozneje se mi je nekdo opravičil, ker je bil nekoliko prelen.«

»Vas pozna veliko ljudi. Ali je to zato, ker hodite radi v družbo?«

»Pozna me res veliko ljudi, toda raje posedam sama. Tudi družbe ne odklanjam, ker se rada nčim in v družbi se marsikaj da naučiti.«

»Sedaj ste v pokoju. Kako boste izkoristili ta potencial znanja?«

»Verjetno tam zgoraj. Pretendiram za službeno mesto tolmača pri svetlem Petru, ha, hahaha.«

»Izza očal so njene oči razlele v smeh. Kaj sam smeh.«

»Kaj žamerite Celjanom?«

»To, da ne sprejemajo ljudi z znanjem.«

»Kaj v življenju dosedaj niste dosegli?«

»Da bi izboljšala svojo sposobnost.«

»Radi se šalite. Ali hočete povedati najnovejši vic?«

»Ali tega, da sem že v petinšestdesetem?«

»Kako, ko ste pa rekli, da ste v trinpetdesetem?«

Dober dan madame. O, dober dan. Ali poznate tega...
NANI

LEPO JE BITI-OTROK

PROBLEMI OTROSKEGA VARSTVA OSTANEJO NEREŠENI. LANI JE CENTER ZA SOCIALNO DELO V CELJU PREDLOŽIL OBCINSKI ŠKUPSCINI OSNUTEK PERSPEKTIVNEGA RAZVOJA OTROSKEGA VARSTVA ZA ČAS OD 1964. DO 1970. LETA. OBCINSKA ŠKUPSCINA JE OSNUTEK SPREJELA IN SE HKRATI S TEM VERJETNO TUDI OBVEZALA, DA GA BO IZVEDLA.

Leta 1965. bo kmalu minilo, omejen program pa je še zmeraj nedotaknjen. Res je sicer, da v Celju pripravljajo dve adaptaciji stavb, v katerih naj bi poslej našli zatočišče najmlajši. Gre za stavbo bivšega okrajnega komiteja Zveze komunistov v Celju in za zgradbo v Vojniku. Načrti so gotovi, vprašanje je le, kdaj bodo končana dela. Z deli bi morali pohiteti, kajti vse otroške ustanove so prenapolnjene. Bliža se zima in otroci bodo skrajšali svoje dopoldanske sprehe. Ziveti v prostorih, ki so prenamenjani pa prav gotovo ni niti prijetno, niti prav.

V celjski občini živi okrog 15 tisoč 700 otrok — do petnajstega leta starosti. To je pravzaprav 27,45 odstotkov vsega prebivalstva te velike komune. Verjetno se tega premalo zavedamo, kadar govorimo o delitvi sredstev. Od teh trinajst tisoč mladih ljudi jih je zajetih v otroških varstvenih ustanovah — teh je na območju občine šest — 410 (to so predšolski otroci), medtem ko je šolskih 208. V odstotkih to pomeni, da je v vrtec 6,01 odstotek vseh predšolskih otrok in 3 odstotki šolskih otrok. Da je varstva potrebnih veliko več naših najmlajših verjetno ni treba posebej poudarjati, saj je dovolj zgovorna primerjava teh podatkov s številom vseh otrok v občini. Perspektivni program razvoja otroškega varstva je zato predvidel nekaj novogradenj: v Vojniku, na Dolgem polju (dve ustanovi), na Aljaževem hribu in v Gaberju. Za to in za adaptacije bi potrebovali 22 milijonov dinarjev!

V celjski občini je 570 socialno ogroženih družin in v njih je bilo lani 147 otrok brez slehernega varstva. Ko bi govorili o sredstvih za te otroke, ne bi smeli pomišljati. Gre za njihovo bodočnost, gre za to — ali bodo postali kdaj pošteni ljudje.

Ena od oblik skrbi za otroke je — rejništvo. Rejništvo je v celjski občini že dlje časa lepo razvito, preteklo leto je bilo v rejji kar 156 otrok. To so otroci mater samohranilk, vzgojno ogroženi, otroci brez staršev, skratka — taki, za katere je rejništvo najprimernejša oblika vzgoje. V vzgojnih zavodih je iz celjske občine 22 otrok — vzroki: delikvenca; v specialnih zavodih za defektne otroke pa je 45. Komisija za kategorizacijo prizadetih otrok pa je ugotovila, da je na našem področju 457 otrok, ki bi bili potrebni posebne vzgoje — 538 od teh jih je z duševnimi motnjami. Mnogi teh otrok bi lahko v redu napredovali,

če bi se izobraževali v posebnih šolah, toda v obrobni predelih in vaskih središčih posebnih šol ni in prizadeti otroci hodijo v šolo skupaj z zdravimi — ovirajo pouk, hkrati pa tudi sami ne morejo tako napredovati kot bi ob urejenih pogojih lahko. Gradnja posebne šole v Celju z veliko večjimi kapacitetami je zato potrebna in treba bi jo bilo končno le začeti.

Za rejništvo, varstveno vzgojne ustanove, vzgojne zavode in za druge oblike varstva in vzgojo otrok grede sicer vsako leto težki milijoni. Ob problemih pa, ki obstajajo, je to še zmeraj premalo. Zato ni brez resnice pripomba odbornice občinske skupščine, češ »sredstva za dotacije in delo nekaterih društev in organizacij — ki pa družbenih dinarjev ne trošijo vedno z največjo odgovornostjo — najdemo mnogo hitreje kot pa denar za vzgojo otrok, ki so pravzaprav naša bodočnost.

I. B.

Dan topničarjev

Pred 24. leti, 7. oktobra 1941, je prva partizanska enota obstajevala s topovi letališče v Kraljevu, utrla eno letalo, a drugega poškodovala. Ta dan stajemo za rojstvo artilerije, ki je v nadaljnjem razvoju NOV dosegla zelo velik razpuk.

Prva topniška orožja, ki so jih imeli partizani, so bila zaplenjena, a kmalu so začeli partizani tudi sami kovati topove v svojih delavnicah. Znani so predvsem banjski topovi, ki jih je zasnoval strojni ključavničar Simo Jednak in so jih uporabljali v oborožitvi do maja 1942.

Topničarji so sodelovali v mnogih znanih bitkah NOV: Bihac, Stampetov most, Prozor, Knin in druge. Iz leta v leto so imeli boljše orožja in drugo opremo: pri predoru sremske fronte so na območju treh kilometrov sodelovali topničarji s 120 topovi, v bojih za Trst je imela IV. armada v svojem sestavu motorizirano artilerijsko brigado, v bitki za Rijeko pa je v smeri glavnega napada sodelovalo pet artilerijskih divizij.

Današnja artilerija je močan in sodobno opremljen rod v naši vojski in ob najpopolnejših orožjih vzgaja tudi strokovno izpopolnjene ljudi, ki so sposobni rokovati z novimi orožji. Toda artilerijska vzgoja ne daje samo dobrih vojakov, temveč jih nauči tudi drugih sposobnosti: vzgaja tudi voznike, mehanike, matematike, strokovnjake za optiko in radiotehniko ipd., kar lahko ljudje koristno uporabijo tudi kasneje v vsakdanjem življenju. Tako se artilerija, podobno kakor v času NOV, tesno povezuje z življenjem in ljudmi, ki ob tej obletnici pozdravljajo naše topničarje in jim želijo še dosti uspehov.

TOPNIČARJI MED SOLSKIMI VAJAMI

USPELA PROSLAVA 20. OBLETNICE OSVOBODITVE NA HENINI

HENINA IMA NOVO ŠOLO

V nedeljo so prebivalci Jurklostra in okolice proslavili 20. obletnico osvoboditve narodov Jugoslavije in 21. obletnico osvoboditve Jurklostra. Slovesnost je bila na Henini, kjer so ob tej priložnosti odprli tudi preurejeno prvo slovensko šolo na osvobojenem Stajerskem.

Slovesnosti so se poleg domačinov in nekdanjih borcev Kozjanskega odreda udeležili tudi številni gostje: predstavniki sosednjih občin, družbeno-političnih organizacij pa tudi slovenski skladatelj Radovan Gobec, ki je bil nekdanji učitelj na heninski šoli in prav z nje odšel v partizane.

Preurejena šola na Henini sodi med najmodernejše urejene šole laške komune. Zanimivo je, da so vsa težaška dela pri preureditvi opravili domačini s prostovoljnimi delom, pri gradnji pa so pomagala mnoga podjetja iz laške občine in celo iz Celja. Laščani menijo, da gre največ za slug za to, da je heninska šola obnovljena; tovarišu Ljubu Zeliču, ki je bil pravzaprav duhovni vodja tako akcije za zbiranje sredstev, kot tudi izvedbe del.

OBODORNKI VPASUJEJO • ODBORNI VPASUJEJO • ODBOR

KJE JE SEDEM MILIJONOV?

MLADINA ODGOVARJA • MLADINA ODGOVARJA • MLADINA

(Nadaljevanje s 1. strani)
»To pa verjetno ni edini vzrok za tako veliko izgubo?«
»Ni edini, čeprav je temeljni. V tem času so na komiteju v resnici precej lahkomiselno trošili proračunska sredstva. Močno so narasli reprezentativni stroški, dnevnice, stroški za taksi in drugi prevozni stroški.«
»Govorili si o slabi proračunski disciplini. Na seji občinske skupščine so odborniki vprašali tudi to, zakaj ni nihče poklical ljudi, ki so izgubo zagrešili, na odgovornost.«
»Slabo proračunsko disciplino bi bilo lahko ugotovili že med letom, če bi kontrola delovala tako kot bi morala in če ne bi mladini objubljali sredstev, ki jih ni bilo. Odgovornost za prekomerno trošenje sredstev ne pade torej samo na profesionalne delavce v komiteju Zveze mladine, temveč na ves komitej, na njegove kontrolne organe, na proračunsko službo občinske skupščine in verjetno še na koga. To je menda tudi vzrok, da je bilo težko najti resnične krivice.«
»Sirile so se vesti o osebnem okoriščanju. Je bilo to res?«
»Služba družbenega knjigovodstva je sicer ugotovila nekaj finančnih prekrškov, ne pa tudi osebnega okoriščanja.«
»Kaj bi lahko rekli v odgovor na ostro kritiko, ki so jo odborniki izrekli na račun dela mladine?«
»Najprej bi radi povedali, da delo Zveze mladine še zmeraj kritizirajo ljudje, ki dela mladih ne poznajo dobro. Kritiki Zveze mladine na seji občinske skupščine pa so poleg tega še tovariši, ki tudi v svojih delavskih sredinah glede politične aktivnosti mladih

niso storili vsega, kar bi lahko. Prizadelo nas je tudi to, ker je Zveza mladine od vseh političnih organizacij kritiki najbolj izpostavljena, verjetno zato, ker je v očeh nekaterih najmanj avtoritativna in najbolj »neobgljena«. Skupščina bi morala govoriti o smotnem trošenju sredstev, vendar bi lahko mladino opozorila na to, ko je bil še čas. In končno — Zveza mladine je samo eden izmed faktorjev, ki skrbijo za vzgojo mladine!«

»In s kolikšnimi sredstvi razpolagate letos? Kako ste zastavili delo?«
»Najprej smo v celoti pogravnali sporni dolg — torej sedem milijonov in 300 tisoč dinarjev. V prvotnem predlogu je mladina zaprosila skupščino za 19 milijonov, kasneje smo ta znesek znižali. Komisija, ki je bila ustanovljena zato, da še enkrat pregleda predlog proračuna, je ugotovila, da komitej še nujno potrebuje 10 milijonov za redno delovanje. Skupščina pa nam je po rebalansu odobrila vsega 13 milijonov in 20 tisoč dinarjev. Prešli smo v drugo skrajnost: štedimo, kjer koli moremo, zarezali smo v osnovno dejavnost. Za dnevnice in potne stroške smo na primer porabili 120 tisoč dinarjev, medtem ko so bili lani samo izdatki za taksi vsaj štirikrat večji! Štedimo tako, da gre v škodo dejavnosti. Tako pa v prihodnje leto seveda ne moremo! Imamo nekaj izdatkov, ki jih pod nobenim pogojem ne moremo zmanjšati. Na primer: najemna, ciščenje — milijon, PTT stroški — milijon, potem pa še pisarniški material, seminarji, konference itd.«

I. B.

ZAKAJ SKRČEN OBSEG?

Tovariš urednik!
Dovolite mi kot staremu naročniku (sem naročnik že od leta 1947) majhno kritiko.

Takoj po vojni, ko je bila naša dežela do kraja izmzgana, je bila splošna kriza, tudi za papir. Vendar je takrat in še pozneje, se pravi, do zadaje podražitve, Celjski tednik izhajal na več straneh. Zadnje čase pa se mi zdi, da CT vidno gine in da ga je vedno manj. Razumem, da je gospodarska reforma prizadela tudi vas, toda če pogledamo druge tednike, so se res znatno podražili, pa tudi povečali. Prosim za pojasnilo.

Anton Arh
Sentjur pri Celju

POJASNILO: Tovariš Arh ima prav. Njegovo mnenje pa ni osamljeno. Potem ko smo morali skrócić obseg, so se — povsem upravičeno — oglasili mnogi naročniki in bralci s podobnimi pripombami; nekaj med njimi jih je celo odpovedalo časopis.

Tudi kolektiv CT se v celoti strinja s tem, da tednik na osmih straneh ne bo mogel izpolnjevati svojega poslanstva, zlasti ne večati naklado, zaradi česar naj bi bila krčitev za štiri strani res le začasen izhod. Na tem mestu sicer ne bi obširneje pojasnjevali, zakaj je do tega prišlo, zato samo tole: ob ukrepih v zvezi z gospodarsko reformo je kazalo, da bomo zabredli v neresljive finančne težave; v podjetju se je porajala upravičena bojazn, da (po ukinitvi nekajletnih olajšav, veljavnih za časopisna podjetja) stroški CT ob koncu leta ne bodo kriti. V takem primeru bi seveda moralo nositi breme podjetje — pač na škodo ostalih ekonomskih enot. S stališča, da je časopis glasilo občin, ki ga soustanavljajo in financirajo, to kajpak ne bi bilo prav. Glede na rebalans občinskih proračunov smo tako predvidevali, da bomo dobili znatno manj sred-

stev, zavoljo česar so bili torej potrebni določeni ukrepi.

Po rebalansu občinskih proračunov pa je položaj Celjskega tednika malo ugodnejši od predvidevanj. Reči moramo, da so občinske skupščine pri obravnavanju dotacij pokazale veliko razumevanje, saj so nam povečini odstopile nekaj več sredstev. To pomeni, da sicer obstoji realna možnost, da bi Celjski tednik znova izhajal na 12 straneh, vendar pa ne prej, preden ne dobimo vsaj toliko teh sredstev, da bodo vsi stroški kriti. Zavedamo se, da nikakor ne moremo bremeniti časopisnega podjetja. Kolikor nam bo uspelo, predvidevamo, da bi decembra pričel Celjski tednik izhajati v starem obsegu in povsem spremenjeni, kvalitetnejši in bogatejši vsebini, za kar je že pripravljen ustrezen koncept.

Uredništvo

ZAKAJ TAKO?

Moj sin je bil zaposlen v kmetijskih zadrugi na Gomilskem. Njegova zaposlitev je trajala vsega kakšne štiri mesece, sedaj pa so ga odslovili. Pri tem me najbolj čudi to, da so ga vsi hvalili kot poštenega in pridnega delavca, ki se je na vsem lepem znašel na cesti. Sprašujem se, kako je to mogoče? Kako je mogoče, da zaposluje zadruga tuje ljudi, za domačine pa nima dela? In še to: ali ni sramotno, da 19 let star fant, ki je voljan delati, brez vsakršne atemeljite dobi odpoved in ostane brezposeln? Vsekakor bi želela, da bi zadruga zadevo javno pojasnila.

Toni Pinter
Gomilsko

SAMOVOLJA

Zaradi nevdružnih odnosov, ki jih trpim — nekaj mesecev, čutim potrebo, da se oglasim in izpovem svoj primer. V Cinkarni delam že devetnajst let in sem si ves čas prizadeval za večjo storilnost in s svojim naprednim mišljenjem vzpodbujal vestnost in natančnost. In kaj sem dosegel? Nasilno so me prestavili na drugo delovno mesto, kjer sem zaradi pogojev dela nekega dne padel v nezavest in prebil 12 dni v bolnišnici (izvidi v ambulanti Cinkarne). Ustno so mi zagotovili, da mi zaradi prestavitve ne bodo spremenili tarifne postavke 5%. Naposled pa so me razglasili za saboterja, o čemer sicer ne bi pisal, ker me je vse skupaj že itak tako psihološko ubilo, da so v vprašanju celo družinski odnosi. Toda če bi bralci hoteli vedeti za razmere v obratu pražarne, ki so me privedli na rob živnega zloma, sem pripravljen opisati tudi te.

Franc Gutenbergger,
Začret, n. h. Skofja vas

DVAKRAT V DUBROVNIKU

Letos poleti smo bili izletniki iz Kozje in okolice dvakrat v Dubrovniku. Potovanje je v okviru letovadnega društva Kozje organiziral Karel Bračun, tovarka pa smo z avtobusom izletnika, ki ga je upravljal Ivan Cencen. Ob pol enih zjutraj smo krenili proti Podredu. Ustavili smo se na Plitvicah ter nadaljevali pot proti Bihacu, Drvarju, skozi Knin ter ob divjih slapovih Krke do Šibenika. Tu smo prvokrat v življenju zagledali naš sinji Jadran. Naslednji dan smo se peljali do Splita, preko Marjana do Makarske. Naše drugo prenočišče je bilo v Dubrovniku, kjer smo imeli dovolj časa za ogled tega čudovitega mesta. Pri povratku smo si ogledali Sarajevo, od koder nas je pot peljala po soteski Bosne in kanjonih Vrbasa do Jajca. Tudi tu smo imeli kaj videti. Nadaljevali smo pot do Banja Luke ter preko Novske in Zagreba srečno prispeli v Celje. Bil smo zadovoljni in si še želimo takšnih potovanj, zato se tovarišu Bračunu zahvaljujemo in priporočamo za kak podooben izlet. Tudi soferju Ivanu Cencenu gre zahvala za vljudnost in razumevanje. Ob njegovi petindvajsetletni soferjanji mu želimo še zelo veliko srečno prevoženih kilometrov!

Tonca Leskošek
Prevorje pri Celju

Human miličnik

Nasploh sicer lahko trdimo, da so naši miličniki vedno bolj človekoljubni, vendar se je pred dnevi celjski miličnik Jože Kvas se posebej izkazal. V našem uredništvu se je zgledil izraelski državljani Ing. Herman Pistolet, ki je že četrto leto na dopustu v Jugoslaviji. Navdušen je nad našo domovino, a dejanje Jožeta Kvasa ga je še bolj prepričalo o naši gostoljubnosti.

Med potjo je namreč Ing. Pistolet s soprogo pripotoval pozno zvečer v Celje in ni dobil prenočišča v nobenem hotelu. Za svet je poprosil službojučega miličnika Jožeta Kvasa, ki je potrkal na nekaj vrat, kjer je vedel, da sprejemajo goste, a zaman. Da ne bi sredi noči motil Celjanov, je povabil Ing. Pistoleta s soprogo k sebi na dom in jima odstopil svojo posteljo, češ saj sem v službi in je postelja prosta.

Ta poteza je izraelskega državljana močno navdušila in ga vzpodbudila, da bo še resneje deloval za povečanje turističnega prometa med Izraelom in Jugoslavijo, o čemer bomo še pisali.

Majda Bernik
Ljubljana

IN NJEN ODMEV

SE PRIPOROČA S SVOJIMI USLUGAMI IN OBRATIH: »MOŠKO KROJSTVO«, PRALNICA IN LIKALNICA NA DOLGEM POLJU IN OTOKU. — V SVOJI LASTNI PRODAJALNI »MOJCA« NA LJUBLJANSKI CESTI PA VAM

NUDI VSAKOVRSSTNA KONFEKCIJSKA OBLAČILA. POSLUŽUJTE SE NAŠIH USLUG IN PREPRICAJTE SE BOSTE O KVALITETI. OGLEJTE SI NAŠE PROIZVODE V VELEBLAGOVNICI LJUDSKI MAGAZIN!

NEPREVERJENE VESTI

Čutimo potrebno, da odgovorimo na članek »Sriptiz ni bistven«, ki ste ga objavili v vašem časopisu, dne 24. 9. 1965. Smatramo za pravilno, da imajo vsi problemi v našem podjetju neko določeno publikacijo in zaradi tega ne nameravamo delati kakršnih koli ovir pri iskanju informacij, vendar smo bili zelo začuden, da se problematika našega podjetja obravnava pod naslovom, ki daje članku amerikanizirano reklamo. Znano je, da reakcija pri čitanju tega članka ni bila takšna, kot so jo bralci pričakovali pod tem naslovom. Vsak je pričakoval, da odkrije v tem članku nekaj povsem edinstvenega, ne pa tisto, kar naj bi bil v stvari namen članka. V članku je sicer navedeno, da so to samo govornice, ki niso preverjene, odnosno ugotovljene. Mislimo, da je potrebno govornice resnično preveriti preden se objavijo v širši publikaciji, ker same govornice še ne pomenijo dejstev.

V težki situaciji, ko se kolektiv bori s problemi osvajanja nove proizvodnje in kjer so nastopili že določeni vidni uspehi, med njimi pristanki inštituta za strojništvo v okviru Strojne fakultete v Ljubljani, da za spenjalne stroje, ki danes predstavljajo največji problem izda atest, kar pomeni da so stroji funkcionalni. Zato želimo, da nam v tem smislu zaradi neodgovornih govornic ne delate z neprimerno publikacijo komercialne škode.

Kolektiv podjetja se je ves čas trudil rešiti interne probleme, ki so nastopili pri proizvodnji spenjalnih strojev, v kateri je vloženo zaradi tehnološke zapletenosti mnogo truda z upanjem, da si osvoji svoj artikel, ki bi ga lahko serijsko proizvedli. V članku je tudi neresničen znesek vrednosti proizvodnje. Prav tako ni blokiran žiro račun zaradi tožbe Metalke Ljubljana. Bistvo finančnih težav v katerih se podjetje trenutno nahaja, je poleg sredstev v spenjalne stroje, tudi neizvedljivost naših kupcev, ki so sicer renomirana podjetja, vendar zaradi nekade njihovih žiro računov niso v stanju pravočasno poravnati svoje obveznosti do nas.

V zvezi discipline je in še bo podjetje zavzelo ustrezne ukrepe, posebej

no sedaj ko ne obstoja več problem za delovno silo, ki je do pred kratkim predstavljal najvažnejši problem.

Za samoupravne organe predsednik UO KOVO Vransko za - podpis nečitljiv

...IN PRIPIS

Kot pisec članka o razmerah v KOVO na Vranskem smatram za dolžnost, da dopolnim gornji odgovor. Ne želim razpravljati o »nepreverjenih vesteh«, kot je to navedeno v naslovu odgovora, ki bi ga naj v imenu samoupravnih organov napisal in poslal predsedniku upravnega odbora, ki pa ga ni podpisal on!

Kdorkoli v imenu kogarkoli piše in podpiše odgovor na neko trditve, ne sme pozabiti; da mora za dejstva dokazati naspotno! Tega pa pri odgovoru pri najboljši volji — ni! Nekaj pavšalnih, aktivističnih ugotovitev, kot na primer v tretjem odstavku: »... in kjer so NASTOPIH DOLOČENI vidni (?) uspehi, med njimi PRISTANEK Inštituta za strojništvo v okviru Strojne fakultete v Ljubljani, da za spenjalne stroje, ki NISO PREDSTAVLJAJO največji PROBLEM izda atest, KAR POME NI, da so stroji FUNKCIONALNI...«

Je res VIDEN uspeh že ob pristanku Inštituta, da je pripravljen narediti atest?! Ali so stroji pred izdanim atestom že funkcionalni, ko pa vemo, da je bilo edinih petnajst, kolikor so jih v tem enem letu in pol izročili Metalci, ravno zaradi NEFUNKCIONALNOSTI vrtnjenih!

Dalje: »... v članku je tudi neresničen znesek vrednosti polproizvodnje...« Kje? Kakšne polproizvodnje? Pa še to: kje piše, da je izrecno zaradi tožbe ljubljanske Metalke blokiran žiro račun?

Ob koncu bi želel povedati še to: Članek je bil pisan v najboljši volji, da bi v podjetju odpravili nezdavne razmere in poslovanje. V odgovoru samoupravnih organov ni niti z besedico omenjeno, kako so reagirali ravno ti organi na pojav nezdavnih razmer in poslovanja, kako so družbeno-politične organizacije in kolektiv doslej kaznovali kršilce. Za

enega vemo: izključili so ga. Kaj pa ostali, med njimi tudi direktor podjetja, ki si je izposodil »brevetirane« transformator za spajanje? Kaj so samoupravni organi ukrenili potem, ko je prejšnji direktor po telefonu naročil, (ko je bil na službenem potovanju na Reko) uslužbenki P. M., naj takoj odpotuje na Reko in ko je prispela... Ni šlo zato, da bi karkoli službeno delala! In tako dalje.

Razpravo bi kazalo nadaljevati in razčiščevati edinele v — podjetju samem, kajti marsikateri delavec bi imel še kaj dodati, kajti zaključek polletnega obračunskega obdobja s 3.828.000 dinarjev izgube in krivitev zakona o delovnih razmerjih (in pravilnika podjetja ob takojšnjem odpustu delavca) so hvaličen material za razpravljanje.

J. Sever

Štirje učenci so se vračali s Celjske kočice, ko so zaslišali krik in vpitje. Stekli so po Hudčevem grabnu in našli ponosročenk. Prvo tik pred utopitvijo in drugo metvo v tolmunu. Brez pomisljanja so ponosročenko spravili v dolino, odkoder so jo prepeljali v celjsko bolnišnico. Danes je že pred okrevanjem.

Njihova mesečna pomoč je vsakakor vredna pohvale, saj so se pri tem sami izpostavili nevarnosti. Posnetek prikazuje vse štiri, ko so za nekaj trenutkov zapustili klopi hudčevske šole in se postavili pred aparat: JANKO RATEJ, FRANC VRANIC, JANKO OJSTERSEK, doma iz Trnovelj pri Celju in JANKO BRATINA iz Zadobrove.

Foto J. Sever

REBALANS PRORAČUNA OBČINE CELJE SPREJET

Prizadeti vsi koristniki

Na zadnji seji celjske občinske skupščine so odborniki pod osrednjo točko dnevnega reda razpravljali o rebalansu proračuna občinske skupščine za letošnje leto. Zavoljo spreminjenih predpisov, ki jih je prinesla gospodarska reforma, se bo proračun občinske skupščine v celoti zmanjšal za 160 milijonov ali za 5,55 odstotkov od planiranega zneska ob sprejetju proračuna. To znižanje je razmeroma visoko in bo zatorej prizadelo skoraj vse koristnike občinskega proračuna. Predlog komisije, ki je pripravljala rebalans, je zajemal znižanje proračunske potrošnje predvsem na tistih področjih, ki jih je mogoče prenesti v naslednje leto, potem znižanje izdatkov za pogodbeno dejavnost občinskih upravnih in drugih zavodov — predvsem v primerih, ko so financirane posamezne konkretne akcije in naloge — zmanjšana so sredstva za delo občinskih organov, zmanjšane dotacije političnim in drugim organizacijam itd. Prvi in temeljni element v novih odnosih pa je proračunska štednja, ki jo bo treba povsod spoštovati.

Sredstva, predvidena za financiranje šolstva prve in druge stopnje so zdaj za okrog trideset milijonov znižana in znašajo v skupnem znesku milijardo in 50 milijonov dinarjev. Ta sredstva se sicer povečujejo za 5 procentno omejitev in za znižane prispevke od osebnih dohodkov, kar pa seveda ne bo dovolj za zvišanje osebnih dohodkov in materialnih izdatkov. Tudi sredstva za

kulturo in prosveto so po rebalansu za pet odstotkov ali v absolutnem znesku — za 17 milijonov 405 tisoč dinarjev — manjša od predvidenega zneska. V tej skupini je tudi zavod za pedagoško službo, zavod za nadredek gospodinjstva in zavod za informativno službo, katerim gre po rebalansu skupno za 4 milijone in okrog 200 tisoč dinarjev manj sredstev.

Socialni sklad je tista postavka v rebalansu proračuna občinske skupščine, ki ima več sredstev kot prej. Gre za okrog 2 milijona 750 tisoč dinarjev, kajti treba bo zvišati socialne podpore, pa tudi stroški v domovih za oskrbovance, katerih stroške plačuje občina, bodo narasli. Postavka za zdravstveno varstvo se zmanjša za dva milijona, sredstva za komunalno dejavnost za 57 milijonov (nekateri postavke so sicer morali zvišati) sredstva za delovanje uprave sodstva in občinske skupščine za 40 milijonov, sredstva za krajevne skupnosti za devet in pol milijonov itd. Družbene organizacije in društva bodo dobila za okrog 9 milijonov manj sredstev, zvišal pa se bo regres za avtobusne vozničarje in obveznosti občine pri odplačevanju posojil.

Odborniki so o rebalansu proračuna dolgo razpravljali. Sklepali so o posameznih postavkah, ob zaključku pa osvojili predlog tak kot ga je predložila komisija za programiranje in financiranje.

I. B.

TELEGRAMI IZ KOMUN

CELJE: Tovarna čevljev iz Dervente v Bosni bo v kratkem odprla trgovino v obutvijo na trgu V. kongresa. Tako bodo Celjani lahko izbirali in nakupovali v dosegljivih lokalih, ki jih imajo tovarne Beča — dve, Planika, Borovo, Jadran in Alpina. Upamo, da bodo razlike tako v kakovosti kakor v ceni.

PLANINA: Krajevni odbor Rdečega križa je minulo soboto nagradil in odkrival večje število kvodajalcev, ki so se več kot desetkrat udeležili teh humanitarnih akcij. Število kvodajalcev na Planini je izredno visoko, organizacija pa delavna. Pred nedavnimi so člani posneli tudi očni izmed kvodajalskih akcij dokumentarni film.

RADMIRJE: Minuli torek so svečano odprli del rekonstruirane in asfaltirane Zgornje Savinjske magistrale. Sredstva za asfaltiranje in urejanje te, za Zgornje Savinjsko dolino zelo pomembne ceste so poleg občinske skupščine prispevali občani sami. S prostovoljnimi dajatvami stotine kubikov lesa so uspeli zbrati sredstva za ta odsek ceste.

POLZELA: V nedeljo so praznovali krajevni praznik: čeprav naj bi bile ob tej priložnosti razne športne prireditve, jih ni bilo (z izjemo nogometne tekme), vsem ko je med tednom gostoval ansambel Janca Mahkovića iz Zagorja. Nedeljske proslave se je udeležila v glavnem šolska mladina; če ne bi bilo nje, bi bila dvorana prazna. Na proslavi, na kateri so sodelovali pionirji, mladinci iz tovarne nogavic in pevski zbor Svobode, ni bilo enega samega predstavnika družbenopolitičnega življenja Polzele.

Krajevni praznik Polzele, s katerim naj bi počastili spomin na padle borce in talce, je tako izvenel v prazno; polaganja vencev so se udeležili recni in piši štirje občani! Ali in to sramota? TT

ŠMARJE PRI JELSAH: Tovariši, ki skrbite za varnost prometa v šmarnski občini, si bodo nekoliko oddahnili. Od 10. oktobra namreč ne bodo avtobusi več ustajali pred trgovino v Šmarju. Novo postajališče so začasnó določili pred gostiščem »BOC« (prejinja »Rudnica«). Postajališče za smer Rogaska Slatina, Bistrica ob Sotli bo ostalo na dosedanjem kraju.

PRISTAVA: V tem kraju, pa tudi v Sentvidu pri Grobelnem, spet veliko govorje o problemih preskrbe s pitno vodo. Vendar kaže, da stvari ne bodo še tako hitro urejene. Med drugim bo potrebno najti skupni jezik in vskladiti prizadevanja vseh prizadetih občanov. Prameri kot so Buče, Stopiče, Zagorje, Vrštanj in drugi kažejo, da je mogoče z voljo, s skupnim, dobro organiziranim delom, marsikaj narediti.

ŠMARJE PRI JELSAH: Na zadnji seji skupščine občine Šmarje pri Jelsah so se odborniki zanimali za ukinitje krajevnih uradov. Po pojasnitvah odgovornih tovarišev iz občinske uprave sodeč pa ne gre za ukinitje krajevnih uradov. V nekaterih krajih bodo le zmanjšali število uradnih dni. V manjših krajevnih uradih naj bi za stranke poslovali le dvakrat tedensko. Uslužbenici manjših krajevnih uradov tudi niso bili polno zaposleni.

ROGASKA SLATINA: V zdraviliško-gostinskem podjetju v Rogaski Slatini je bilo v avgustu za štiri odstotke manj nočitev kot v istem mesecu lani. Razen večjih cen je na zmanjšanje nočitev predvsem vplivalo slabše vreme.

ROGASKA SLATINA: Te dni se bo v Rogaski Slatini začel tečaj esperanta. Začetni tečaj mednarodnega jezika bodo organizirali tudi v krajih, kjer se bo pojavilo najmanj deset slušateljev. Vsak peti slušatelj, ki bo končal tečaj najmanj z dobro oceno, bo brezplačno potoval na 51. kongres esperantistov, ki bo od 30. julija do 6. avgusta 1966 v Budimpešti.

VESTI V TEJ KOLONI HONORIRAMO PO 500 DINARJEVI!

PRED GOSTOVANJEM DELAVSKEGA ODRA V VIROVITICI V DRUŽBI NAJBOLJŠIH

Celjski Delavski oder bo 15. oktobra odpotoval v goste virovitiški gledališki hiši, s katero vzdržuje tesne prijateljske odnose že nekaj let. V Virovitici bodo v tem času namreč proslavili 20. obletnico osvoboditve jugoslovanskih narodov in 20. obletnico ustanovitve domačega gledališča. Priredili bodo gledališke igre, ki bodo trajale nekaj dni in so zavoljo tega povabili v goste tudi znane jugoslovanske teatre: Jugoslovansko dramsko pozorišče iz Beograda, Hrvatsko narodno kazališče iz Zagreba in valjevsko gradsko kazališče. Gostovanje celjskega Delavskega odra — edine amaterske skupine bo v tej sredini nedvomno zelo težko, hkrati pa pomeni veliko priznanje in nov dokaz prijateljstva gledališča iz Virovitice in tamkajšnje publike, ki je člane Delavskega odra že pred leti neverjetno prisrčno sprejela. Gostovanje Delavskega odra bo trajalo tri dni, v tem času pa bodo dvakrat uprizorili županova Micko, ki so jo za to priložnost nekoliko spremenili. Predstavo režira

Tone Zorko, igrajo pa dolgoletni, kvalitetni amaterski igralci.

Isti dan, torej 15. oktobra — se bo druga skupina Delavskega odra predstavila v Celju s premiero Dveh ducatov rdečih vrtnic. V sezoni 1964/65 ima Delavski oder v načrtu deset premier — od tega dve otroški — med njimi tudi igro s petjem in plesom »Svoje glavček«, ki jo režira Cvetko Vernik. Deset premier je za amatersko gledališče nedvomno visoka številka, vprašanje je le, če bo ob njej mogoče zagotoviti tudi primerno kvaliteto. In še en načrt: početi bodo člani Delavskega odra uprizorili Desetega brata. Kraja uprizoritve sicer še niso točno določili, vse pa kaže, da bo predstava v mestnem parku.

Delavski oder je v teh dneh dobil še eno vabilo za gostovanje: gre za gostovanje v Trstu, kjer naj bi se predstavili s »Svetom brez sovraštva«. Gostovanje je seveda zvezano z visokimi stroški, zato je vprašanje realizacije še v zraku.

Poplačana propaganda

Večina podjetij je doslej bolj malo spoštovalo propagando ali je pač odrinila: nekaj denarja nadležnim akviziterjem, da bi se jih otresla. Reformna določila in vse večje uveljavljanje tržne zakonitosti ponudbe in povpraševanja pa bodo prisilile večino podjetij, da se bodo morala odločiti za bolj uspešno in ekonomsko propagando.

Zavod za napredek gospodarstva je z analizami proizvodnje in prodaje, predvsem z analizami o povpraševanju po določenih izdelkih ugotovil, da bi mogla mnoga celjska podjetja z ustrežno ekonomsko propagando na določenih področjih priti dosti več, kakor prodajo zdaj. Povečanje prodaje pa je v današnjih razmerah odločilno za ekonomski položaj večine podjetij.

Zaradi tega se je Zavod za napredek gospodarstva odločil, da v svojo dejavnost vključi tudi ekonomsko propagando, ki jo bo opravljal z zelo ugodnimi pogoji. Če bodo

namreč z analizo ugotovili, da bi določeno podjetje moglo z ustrežno propagando na nekem področju priti večjo količino svojih izdelkov, bo Zavod temu podjetju ponudil, da na tem področju zanj izvede takšno propagando, a podjetje bo Zavodu plačalo določen odstotek od realizirane prodaje na tem področju. Vse tveganje prevzame za to Zavod, ki tako jamči za pravilnost svoje analize in za učinkovitost propagande, ki jo bo izvedel.

V razmerah ekonomskega poslovanja je takšna ekonomska propaganda nadvse pozitivna in realna, vendar bo terjala tudi zares strokovno analiziranje in tudi idejno in oblikovno izpopolnjene reklame. Podjetja, ki se bodo odločila za tovrstno ekonomsko propagando, ne bodo v skrbeh za denar, saj se jim bo takšna propaganda sproti poplačala.

—hs—

Neekonomski odnosi

V KZ ŠMARJE PRI JELSAH IŠČEJO NOVE POTI

(Nadaljevanje s 1. strani)

Nedvomno bi bilo prav, če bi izločene stroje lahko nabavili šmarnski zasebni kmetovalci, saj bi s tem manj trpele usluge, ki jih je kmetijska zadruga nudila kooperantom. Na drugi strani pa bi kooperanti z večjo uporabo strojev več uporabljali živino za pitanje in proizvodnjo mleka, manj pa za delo.

V zadrugi si močno prizadevajo za zmanjšanje centralne uprave in uprave v ekonomskih enotah. Najbrž bodo že v kratkem del uslužbencev odpustili oziroma preemestili v proizvodnjo. Rešitve omenjenih problemov so več ali manj časne. Ker je boljše poslovanje zadrug odvisno le od ukrepov, ki bodo bistveno vplivali na večjo proizvodnjo, ne bi smeli prezreti sistem oziroma organizacijo kmetijske zadrug. Osnovna slabost se kaže v odnosih med ekonomskimi enotami in centralno upravo. Ti niso odraz dejanskih proizvodnih uspehov posamezne ekonomske enote, zaradi česar je predvsem čutili pomanjkanje interesa, posameznih enot za boljše gospodarjenje. Tak odnos ni nastal zgolj po krivdi zadrug, oziroma uprave in je posledica zadnje reorganizacije.

Šmarnska zadruga bo proučila delo posameznih ekonomskih enot in skušala najti pristnejše odnose, v katerih bo odgovornost za poslovanje

zadržuje v večji meri odvisna od dela enot in proizvajalcev sploh. Centralna uprava naj bi v novih pogojih prevzela vlogo strokovnega usmerjevalca, analitika in pobudnika za smotrnejše trošenje ustvarjenih sredstev. Tako bi bilo načrtno kot do zdaj razvijali tiste ekonomske enote, ki imajo največ možnosti za hitrejši napredek, ki pa hkrati bistveno vplivajo na proizvodne uspehe celotne zadrug.

Kaj pa zdaj?

V zadnji številki našega časopisa sem v »Besedi občanov« opisala razmere, v katerih živim s štirimi otroki, zaradi moza, ki se je vdal pijaci. Lahko si predstavljate, s kakšno težavo in odporom sem se odločila, da bi razmere svoje družine razgaljeval po časopisih. Za ta korak sem se odločila zato, ker nekateri, kot je na primer ANTON ŠTEFANČIČ — lastnik črnega vinočca — s prodajo alkohola na kredit ogroža mojo družino. Tako se je zgodilo, da je Stefančič dosegel zaplenbo osebnih dohodkov mojega moza za nepogovorne račune. Družina je ostala brez sredstev za osnovne potrebe. Po objavi v našem časopisu je nastala ravno nasprotna reakcija od pričakovane: namesto da bi ljudje, ki posledno silijo mojega moza k pijaci, to uvideli in pomagali moji družini, so ukrenili ravno naspotno — hujkajo me in ga še bolj odnružujejo od družine.

Gorje, ki ga doživljamo družina ob alkoholiku, lahko pozna samo tisti, ki je to doživel. Moj moza je bil skrben mož in oče, vse dokler ni začel prekomerno piti. Kljub temu jaz nisem izgubila zaupanja vanj, še več — poskusila sem mu pomagati. Toda moj trud je bil zaman zaradi ljudi, ki so ga nečehno vračali v okolje, v katerem je propadel. Tako je sedaj moj pred odpuščajo delovnega razmerja, družina pa s tem — brez sredstev, brez perspektive, ki je bila nekoč, kar ni niti tako dolgo — še tako rožnata.

TEREZIJA RIBIC
Podvin 27 — Polzela

DEBUT V CINEMASCOPI

V teh dneh, ko dobiva narava svoje najlepše barve, si prizadeva kamera zapisati kar največ dogajanj novega slovenskega filma Amandus. In prav za stran naravnega okolja so čakali na jesen; filma snemajo namreč v barvah in v cinemascope. Režijo tega filma, za katerega je po Tavčarjevi noveli »V Zali« napisal scenarij Andrej Hieng, je producentka hiša Viba iz Ljubljane zaupala Francetu Stiglicu.

Mršave dnevnice so prisilile ekipo prebiti v hotelu Krim, ki ima kategorijo gotovo nekje sredi abecede. Nekoč so temu objektu na začetku Bleda rekli gostišče. Danes se na njegovi strehi domišljavo bobotijo velike neonske črke »hotela«.

ki igra kanonika Amandusa, mi je pojasnila. »Igralska zasedba je izredno močna, saj igrajo še Stevo Žigon, Sandi Krošl, Jože Zupan, Miha Baloh, Janez Vrhovec. France Stiglic je celo epizodno vlogo zaupal znanim igralcem, kot so Lojze Rozman, Majda Potokarjeva in drugi.«

»Je Katarina vaš filmski debut?«

»Igrala sem že v dveh filmih. Pred kratkim sem končala snemanje filma Kratko poletje, ki ga je režiral Jože Babič. V njem igram lahkoživko. Vendar štejem Katarino za svoj dejanski filmski debut.«

»Je vloga zahtevna? Bi jo mogli primerjati s katero drugo žensko filmsko vlogo?«

»Katarina je lutrovska dekle. Ob srečanju s kanonikom Amandusom se pričinja njen notranji boj; njena duševnost je razpeta med prvo ljubeznijo in verskim prepričanjem. Na koncu zmaga ljubezen. Govori izredno malo. Njen jezik je izraz oči. Z njimi mora povedati več kot je moč z besedami.«

Ankine velike, izrazite in temne poudarjajo sleherni misel, ki jo izgovori. Stavki so skopi, pretrgani, vendar jih povezuje z izredno pripovednostjo svojih oči.

»To vlogo je težko primerjati s katero podobno. Po zahtevnosti nemara z Meto v Samorastnikih. To sta pa tudi edini močni filmski vlogi, pisani za žensko v slovenskem filmu. Zato se zavedam odgovornosti in upam, da bom opravičila zaupanje režiserja in umetniškega vodje.«

»Verjetno se tudi vi ne boste mogli izogniti izbiri: gledališče ali film.«

»Gledališče, nedvomno! Filmov je tako malo in primernih vlog še manj, da bi mogel igralec razmišljati le o filmu. Pa tudi privlačni me gledališče neprimerno bolj kot film.«

»Se boste morebiti zaposlili v Celju?«

»Če bo obstajala le kakšna možnost, bom ostala v Ljubljani. Vendar je do odločitve še leto dni...«

V zaključnem prizoru reši Katarina življenje Amandusa s toploto svojega telesa. Prizor je zamišljen izredno čisto in sprva brez erotike. Anka mi je priznala, da se te sek-

vence najbolj boji. Ponudili so ji dvojnico, vendar jo je odklonila.

»Ste videli, da v Samorastnikih pred gosposko ni bila Majda Potokarjeva?« me je vprašala. »Bila je njena dvojnica. Prav zato sem jo jaz odklonila. Saj bi tako vsi mislili, da sem tisto jaz.«

Plačal sem. Anka je vzela listič in z natararico sta skrbno preverili sleherni številko. Ko je natararica odšla, mi je Anka zaupala:

»Tako radi se pomotijō...«

— meh.

ZAPIS OB LETOSNJI PRVI PREMIERI V SLG CELJE

S SCHILLERJANSKIM POGUMOM

PREDSTAVA O SPANSKEM INFANTU JE POVSEM USPELA

»Živel je kot mož in kot popoln mož je tudi zapustil svet.« — J. W. Goethe o svojem sodobniku in prijatelju Fr. Schillerju.

Četudi so se v Nemčiji že za njegovega življenja radi prepirali in se še danes povsod v svetu, kdo je prvi ali Goethe (1749—1832) ali Schiller (1759—1805), jima moramo priznati vsakemu svoje mesto v književni zgodovini.

Schillerjev Don Karlos šteje v zaključek njegove prve ustvarjalne dobe, ki jo začenjajo »Razbojnik«, a se hkrati z vso drugo ustvarjalnostjo uvršča v obdobje »Sturm und Drang«. Mimo tega moremo tragediji Don Karlos pripisati, da je v njej izrazil Schiller ves zadržani žar ljubečega srca, kar daje zgodovinskemu obeležju vladarske tiranije in inkvizicijskega nasilja še posebno mikavnost.

Četudi smo se bali, da celjskemu gledališkemu zboru, ki je stopil v novo sezono razmeroma okrnjen, ne bo uspelo poustvariti vseh teh elementov, ki jih terja Schillerjeva tragedija izrisanih značajev in dvo-smernih zapletljajev, je uprizoritev prijetno presenečenje!

Morda nam je dogajanje, četudi zgodovinsko opredeljeno v srednjeveško Španijo, vendarle precej vsebinsko sorodno zaradi antagonizma, ki ga izraža vladarski krog v krutem samovladju v nasprotju s humanimi težnjami in velikodušno žrtvijo Maltežana Pose, a hkrati nas trga iz današnjih dni svojevrsno prepletena ljubosumnost Filipa II. in zaletava zaljubljenost njegovega sina Karlosa.

Režiser Juro Kislinger je uspešno uravnesal akcijo in ravnanje posameznih značajev skladno s stopnje-

vanjem zapletov, k čemer mu je v največji meri pripomogla zelo ustrezna in dramatično premišljena glasbena spremljava Marjana Vodopivca. Tudi scenska rešitev Avgusta Lavrenčiča omogoča prispodobno predstavo španskih dvorcev, predvsem pa ji lahko priznamo dobro funkcionalnost. Kostumom Vide Zupan-Bekčičeve ne moremo ničesar očitati, saj s svojo črno-belo kontrastnostjo samo prispevajo celotnemu učinku.

Igralski zbor je v tovrstnem okviru z veliko prizadevnostjo uspel z veliko enakovrednostjo posredovati težnje, ki jih je zastavil avtor in potencialni režiser. Izmed vseh, ki so nastopili v predstavi, bi mogli s posebno toplino priznati zelo uspešno kreacijo Janeza Bermeža, ki je uspel — predvsem z odlično govorno tehniko, poudariti vse plemenite črte markija Pose. Vendar vsi drugi ne zaostajajo za njim in dajejo zares od začetka do kraja vtis velike enotnosti igralske zbor. Posebej bi omenil še naslovno vlogo Francija Gabrovška, ki je moral reševati hudo nasprotje Don Karlosa, nepremišljenega in zaléatega mladeniča z velikimi željami. Prav zaradi tega mu je morda kdaj pa kdaj nekoliko zdrsnilo iz rok, namreč dosti bolj učinkovit je, kadar govori umirjeno in dosti bolj naraven, kadar ne skuša zaletavosti značaja izražati z zaletavimi koraki.

Drugih vlog ne morem posebej razčlenjevati, vendar naj še enkrat poudarim, da so kreacije uspele in izražajo zares veliko enotnost in

skladnost. V teh vlogah sodelujejo: Pavle Jeršin (Filip II.), Mija Menčejeva (Elizabeta de Valois), Nada Božičeva, Anica Kumrova, Jana Šmidova in Marija Goršičeva (dvorne dame), Jože Pristov (vojvoda Alba), Drago Kastelic (grof Lerma), Bran-ko Grubar (Domingo), Marjan Dolinar (Veliki inkvizitor), Minu Kjudrova (paž), Alfonz Kumer (Don Ludvik Mercado), straže in menihi.

Za zaključek še enkrat priznanje: predstava je v celoti zelo lepo uspe- la!

Herbert Savodnik

Marjan Dolinar in Pavle Jeršin
Foto: Berk

ko da bi hotele povedati tisto, česar v njegovi notranjosti ni zapa- ziti!

Anko sem našel v skromno nameščen sobici. Obležena je ležala na postelji. Blazino je podložila pod nogo. Oprta na komolce se je dajala s Sartrovimi Nepokopanimi mrtveci. Na nočni omarici je ležal zajeti scenarij Amandusa. Na platnicah je bilo zabeleženo s svinčnikom ime Katarina. To je vloga, ki jo je v hudi konkurenci dobila dvaindvajsetletna Celjanka Anka Zupanc. Studenti zadnjega letnika ljubljanske Akademije za gledališče, radio, film in televizijo.

»Vi ste že tretji novinar, ki hoče intervju.« je dejala med smehom, ki spominja na Sofijo Loren.

Pristala sva v restavracijskem prostoru. Sedla sva za mizo, za katero sedijo člani ekipe. Anka je sedla na svoj sedež, jaz pa poleg nje.

Na tem stolu sedi Boris Kralj.

S polje študijske knjižnice

- Kids' Letters to President Kennedy. New York 1963. S. 26808.
- Walter G.: Kidnap. New York 1962. S. 26807.
- White T. H.: The Making of the President 1960. S. print. S. 26805.
- Fenton C. A.: The Apprenticeship of Ernest Hemingway. The Early Years. New York 1961. S. 26803.
- Vidav I.: Številna in matematične teorije. Ljubljana 1965. S. 26800.
- Opik E. J.: Oscilating Universe. New York 1960. S. 26802.
- Bayet A.: Historie de la libre-pensée. Paris 1959. S. 24714/6/48.
- Palou J.: La sorcellerie. Paris 1957. S. 24714/7/56.
- Guiraud P.: L'argot. 2. éd. Paris 1958. S. 24714/7/60.
- Guglielmo R.: La pétrochimie dans le monde. Paris 1958. S. 24714/7/87.
- Pérot R., Ch. Pomerol: Minerais et terres rares. Paris 1954. S. 24714/6/40.
- Meynaud J.: Les groupes de pression. Paris 1960. S. 24714/8/95.
- Rostand C.: La musique allemande. Paris 1960. S. 24714/8/94.
- Radhakrishnan S.: Indijska filozofija. I. Beograd 1964. S. 26829.
- Velike bitke od Buga do Moskve. Zagreb 1964. S. 26828.
- Gligorić V.: Branislav Nušić. Beograd 1964. S. 26820.
- James W.: Pragmatism and Other Essays. New York 1962. S. 26817.
- Art Stace 1945. New York 1961. S. 26814. Essays in Philosophy From David Hume to Bertrand Russell. 2. print. New York 1960. S. 26811.
- Gušalj S.: Termička obrada čelika. Beograd 1962. S. 26834.
- Marišić A.: Kako vodim prvošolce v svet branja in pisanja. Koper 1964. S. 26832.
- Mladenović D.: Moje dete i seksualnost. Beograd 1964. S. 26823.
- Vetšlavljev M.: Moje dete i ishrana. Beograd 1964. S. 26822.

Knjižnica je odprta za bralce vsak delavnik, od ponedeljka do petka od 8. do 18. ure, ob sobotah pa od 8. do 13. ure.

ŽENA • DOM • DRUŽINA • ŽENA • DOM • DRUŽINA • ŽENA • DOM • DRUŽINA • ŽENA • DOM • D

SADJE IN ZELENJAVA VSE LETO

Nekaj o papriki

Paprika se je pri naš že lepo uveljavila. Uporabljamo jo za razne samostojne jedi, jo zaradi značilnega okusa dodajamo drugim jedem in jo tudi konzerviramo za zimsko shranje. Je bogata z vitamini C in je na prvem mestu za zelenim peteršiljem ali še bolj povedano — šestkrat bogatejša kot paradiznik, limona ali pomaranča. Se je čas, da jo uživamo surovo ali jo vložimo za ozimnico.

Paprik je mnogo vrst. Pri nas je najbolj cenjena kalinova in mlečna bela paprika. Zelo radi segamo po makedonski, tako imenovani baburi, ki je precej velika, kot močna pest in prijetnega sladkega okusa. Za vlaganje jemljemo tudi paradizevec, tj. mesnato okroglo papriko. Poleg teh vrst sladke paprike poznamo še ostro in še posebno vrsto ostre paprike — pfeferone. Kako na trgu spoznati ostro papriko med sladko? Na pogled ju ne ločimo, razen izrazito znanih ostrih spt. Ker je na trgu poskusiti ne moremo, je oster vonj edino razpoznavno sredstvo.

Vitamin C je nekoliko obstojnejši v sveži, zreli rdeči papriki kot v zeleni, čeprav ga vsebuje zelena paprika več.

Nekaj receptov za vlaganje paprike.

SATARAS

Vzamemo enako količino zrelih paradiznikov in mesnate paprike. Paradiznik zrežemo na ne predrobna kolesca, damo na cedilo ali sito, da se odcedi. Papriko zrežemo na rezance in jih dušimo v lastnem soku. Čez 10 minut dodamo paprikam odcedene paradizni-ke in vse skupaj dušimo še 10 minut na močnem ognju. Še vrelo zmes nadevamo v pogrete kozarce, jih takoj zapremo in zavijemo v odejo, da se vsebina pasteurizira od lastne vročine. Ker vsebuje paradiznik veliko kislino, lahko vroče polnimo, čeprav smo mu dodali papriko. Shranek uporabljamo pozimi za mesne omake, dušeno meso, rižoto ipd.

PAPRIKE V OLUJU IN KISU

25 dkg soli, 25 dkg sladkorja, 25 dcl olja, 1/2 l kisove esence in 5 l vode ali 5 l kisa za vlaganje brez vode damo v večji lonec in zavremo. Medtem odštimo lepe, zrele paprike, jim odtržemo peclje, jih operemo in na ce-

dilu odvedimo. Odcedene dajemo v vrelo tekočino in kuhamo tako dolgo, da spremene barvo in se kožica nagubanči. Nato jih pobremo s penovko iz tekočine in nadevamo v kozarce. Ko so vse paprike kuhane, preostalo tekočino dobro prevremo in ohladimo. S hladno zalijemo vložene paprike, kozarce za-vežemo in shranimo.

PECENE PAPRIKE S CESNOM

Mesnate paprike spečemo na vroči štedilni- nikovi plošči, v električnem pekaču ali v pečici. Med peko jih pazljivo obračamo, da se enakomerno spečejo in da se ne zažgo. Ko se malo ohladi, jih po volji olupimo.

Vinskemu kislu prilijemo nekoliko olja, dodamo soli in strtega česna. Paprike pomaka- mo v kisovo mešanico in jih vložimo v manj-

še kozarce. Zgoraj naj ostane za dva prsta prostora. Na paprike zlijemo pre- vret kis z oljem in česnom, nato kozarce za- vežemo v celofanon. Tako pripravljene pa- prike se dobro in dolgo drže in so zelo okusne.

ZELENE PAPRIKE V SOLI, ZA POLNJENJE

Paprike operemo in jim odstranimo peclje in seme. V vsako papriko damo pol žličke soli. Zložimo jih v glinast lonec ali čebriček, čez položimo deščice in nato vse skupaj obtežimo s kamnom. Po dveh ali treh dneh zložimo zmehčane paprike v kozarce, jih zalijemo z vodo, ki so jo izločile. Kozarce za- vežemo in jih shranimo na hladnem.

Da jih ni treba prati, nadev nič ali zelo malo solimo.

Recepti so iz ponovno izdane knjige Zavoda za napredek gospodinjstva SADJE IN ZELENJAVA VSE LETO, ki pa za vlaganje paprike še zdavnaj niso izrpani. V knjigi so iz- črno obdelane vse priporočljive tehnike za konzerviranje sadja in zelenjave s številnimi recepti. Razen predelovanja pridelkov za shranje, boste v njej našli napotke za shranjevanje svežega sadja in zelenjave za ozim- nico in za shranjevanje živil za krajši čas.

RAZŠIRJENE VENE

Razširjene vene na nogah so ena največjih nadlog sodobnih žena. Resnici na ljubo je treba priznati, da prav nič lepo ne učinkujejo, poleg tega pa so tudi nevarne in kar najbolj neprijetne. Zdravljenje razširjenih ven je komplicirano in tudi ne vedno učinkovito. Klasično in najenostavnejše si pomagamo z izmeničnimi kopelmi (tri minute v topli in minuto v hladni vodi), z elastičnimi povoji in gumijastimi nogavicami. S tem seveda razširjenih ven ne ozdravimo, olajšamo pa lečine in preprečimo napredova- nje.

Priporočljiva in učinkovita je tu- di masaža nog, ki jo lahko vsaka žena sama opravi. Z obema rokama

objamemo nogo nad gležnjem in to tako, da se vrhovi prstov obeh rok stikajo na eni. palci pa na drugi strani noge. Z lahkim stiskanjem začnemo pri gležnju in nadaljujete proti kolenu. S tem boste iz ven iztisnili kri, ki je v njih zastala in po masaži se vam bo zazdelo, da so vaše noge mnogo lažje. Žene, ki bolujejo za razširjenimi venami, ne bi smele nositi čevljev s petami, ki so višje od šest centimetrov, moški pa sploh ne bi smeli nositi doko- lenk in nogavic s tesno elastiko.

Zdravljenje razširjenih ven pa je najboljše prepustiti zdravniku. To se bo odločil za vsak primer pose- bej in tako najbolje ugotovil način, ki bolniku odgovarja. Ivica

KJE JE MLADINA?

ATLETSKA SEZONA SE BLIŽA KONCU. MINULA NEDELJA NA ATLETSKIH POLJIH NI PRINESLA DOSTI ZANIMIVEGA. PRI KLADIVARJU Z NESTRPNOSTJO ČAKAJO NEDELJSKO FINALE EKIPNEGA PRVENSTVA SFRJ.

V Celju je bilo minulo nedeljo prvenstvo Jugoslavije v mnogobojih in hoji. Konkurenca ni bila na kdovekakšni ravni, saj je manjkala cela vrsta najboljših jugoslovanskih deseterbojcev (Kolnik, Vravnik, Brodnik, Vilič). V konkurenci povprečnih atletov je zmagal Grubar iz Kragujevca, ki je zbral 6.182 točk. Drugo in tretje mesto je pripadalo atletoma Kladivarja Boletu in Lučiču, ki sta tudi zbrala čez 6.000 točk. Tudi v konkurenci ženskega peterboja niso bile zbrane vse najboljše jugoslovanske atletinje, kljub temu pa je bil boj za prvo mesto precej izenačen, zmaga pa je po pričakovanju pripadla domačinki Lubejevi, ki je zbrala 4.327 točk. Zanimivo je, da je v ženskem peterboju nastopila skoraj kompletna ženska ekipa Kladivarja.

vi Kovač, Cervan, Zuntar, Važič je postavila nov državni rekord, Vravnik je vrgel disk skoraj

49 m, na 3.000 m ovire je Kovač zmagal v času 9 minut 11 sekund, novi Kladivarjev sprinter Pal pa se je izkazal tudi kot soliden 400 metraš. V prvenstvenem tekmovalju v hoji na 20 km je zmagal Tabakovič pred državnim reprezentantom Maletom.

Istočasno je bilo v nekaterih drugih mestih državno mladinsko prvenstvo mladincev raznih kategorij. V štirih kategorijah, mladinci in mladinke se je med zmagovalni imeni le enkrat čulo ime celjskega atleta. Čast je namreč rešil na tekmovalju v Mariboru celjski metalec kladiva Dajčman, ki je edini celjski mladinec, z naslovom letošnjega mladinskega državnega prvaka. V konkurenci starejših mladincev v Zagrebu je Medvešek v skoku v višino zasedel drugo, v skoku ob palici pa Pilih tretje mesto.

Vsekakor so te ugotovitve kaj slabo spričevalo za nekdanj odlično celjsko mladinsko atletiko, ki je bila v Jugoslaviji skorajda

brez konkurence. Mladina se prav gotovo ne more pritoževati, da nima na voljo prostora za vadbo in vaditeljev. Lahko pa se pritožujejo trenerji, da mladina ne najde več zanimanja za atletiko, saj je atletski stadion v zadnjem času precej pust, vsaj kar zadeva mlade atlete. Kje so vsi tisti mladi entuziasti, ki so se kot najboljši z raznih šolskih tekmovalj potem zbirali v društvu in osvajali nemalo republiških, državnih in vsemogočih prvenstev? Ali mladino res ne privlači več tekmovalje, kdo bo boljši, hitrejši, močnejši? In slednjic — čemu bo nova pokrita dvorana pod tribuno, ko bo dograjena, sploh služila, če ne mladini in njenemu telesnemu napredku? Včasih je AD Kladivar črpal talente iz celjskih srednjih šol, posebno z gimnazije. Sedaj se to le redko dogaja in tako so pri atletskem društvu prisiljeni včasih v svoje vrste sprejeti »če narejene« atlete od drugod, če hočejo še vnaprej obdržati korak z vodilnimi jugoslovanskimi atletskimi kolektivji.

Upajmo, da je ta kriza celjske mladinske atletike le prehodnega značaja in da bodo marljivi atletski funkcionarji na jesenskih športnih tekmovaljih celjskih šol odkrili precej novih talentov in jih tudi vključili in obdržali v AD Kladivarju.

E. G.

KOMENTAR TRI TOČKE PREDNOSTI

Ko smo v našem komentarju s tekme Kladivar : Celje omenili, da se moštvo Skalne kleti pravzaprav niti ne bo dosti poznala odsotnost dveh na tej tekmi izključenih igralcev, se nisimo dosti motili. Igralski potencial ekipe Celja je namreč tak, da imajo na voljo 16 izenačenih nogometašev, od katerih lahko vsak z gotovostjo zaigra v prvi postavi. To pa je za vsako ekipo velik plus, velika moralna opora v borbi za najvišje mesto v lestvici republiške lige.

To je pokazala tudi nedeljska tekma s trboveljskim Rudarjem, enim izmed najboljših ekip v ligi. Pa vendar niso Trboveljčani proti razigranim Celjanom mogli pokazati ničesar. Po vsem tem, kar smo v minulih petih kolih videli v borbah za točke med slovenskimi nogometaši, lahko mirno trdimo, da je ekipa Celja trenutno najmočnejši partner vsem sodelujočim enajstoricam v ligi. Sicer pa se to nazorno vidi tudi v prvenstveni lestvici, ko je Celje kar s tremi točkami prednosti na prvem mestu brez izgube točke in z odlično razliko v golih. Naj ne izvenim neskrbno tudi napoved, da bodo Celjani tudi po nedeljski tekmi na Skalni kleti z ekipo Mure ostali še vnaprej »nedotaknjeni«.

Trener in kapetan Kladivarja Marinček je v nedeljo le s težavo skrpal ekipo za dvoboj proti Rudarju v Velenju. Na srečo so bili domačini slabo razpoloženi in Kladivar je iztržil dragoceno točko. Upajmo, da bo tako tudi v nedeljski tekmi v Novi Gorici.

-ed

Kegljači startali

Pred dnevi se je pričelo letošnje občinske kegljaško prvenstvo v borbenih partijah. Sodeluje 8 registriranih klubov in 7 sindikalnih ekip. Boljši rezultati: Celje : 13. maj 467:385, Celje : Olimp 483 (nov celjski rekord) : 373, Invalid : Partizan Store 441:404, Olimp : Sentjur 426:332. Trenutno vodi moštvo Celja z 8 točkami pred Invalidom 6, Kovinarjem Store 4 itd.

V tekmovalju sindikalnih ekip je v vodstvu Zvezarna Store z 8 točkami pred Libela 6, Gluhonemi, Aero, Celjski tisk 4 itd.

V prijateljskem četverboju v borbenih partijah je zmagala ekipa mariborskega Konstruktorja s 839 točkami pred Celjem 820, Ljutomerom 738 in Slovenjgradcem 713.

J. L.

ORMOŽ 10 CELJE 23

V petem kolu republiške rokometne lige so celjski rokometiši na igrišču v Ormožu premagali domačo sedmorko z visokim rezultatom 23:10. Celjski rokometiši so tokrat ponovno zaigrali odlično in njihova zmaga na tujih tleh niti za hip ni bila ogrožena. Domače rokometiše so povsem nadgrajali in z dobro organiziranimi nasprotnimi napadi nitali gol za golom. Prikazali so moderen rokomet z duhovitimi akcijami in ob koncu izvajali spontan aplavz mnogostevnih domačih gledalcev.

Kakšne so možnosti Celjanov v nadaljevanju tekmovalja? Kljub eni manj odigrani tekmi so trenutno na prvem mestu v lestvici, vendar jih težji nasprotniki čakajo šele v naslednjih štirih kolih. Če v nedeljski boju v Celju eden odličnih dvobojev s trenutno drugo plasirano ekipo Brežic. Nato morajo Celjani na vroča tla v Slovenjgradec, kjer so spomladaj zabeležili pomembno zmago. V predzadnjem kolu pride v Celje ekipa Pirana, nato pa Celjani gostujejo v Ljubljani proti Slovani. V kolikor bi iz teh štirih tekem celjski rokometiši zabeležili vsaj pet točk, bi po odigrani tekmi z zadnjeplasirano Ajdovščino prav gotovo zavzeli prvo mesto v jesenskem delu prvenstva, ne brez izgledov tudi za uspešen konec po spomladanskem delu tekmovalja.

-ed

SPORT NA DROBNO

V Celju je bilo preteklo nedeljo prvo tekmovalje ženskih odbojcarskih ekip za pokalno prvenstvo Slovenije. Vrata celjskega Partizana je eno tekmo zmagala eno pa izgubila: Celje : Branik 3:1, Celje : Kamnik 2:3.

V tekmovalju druge odbojcarske lige je Partizan Celje izgubil z Mežico 0:3, Gaberje pa so premagale Brastovce 3:2.

Celjska atleta Važič in Cervan se bosta po nedeljskem finalu zvezne atletske lige začela pripravljati za tekmovalje na polt okrog sveta. Na povabilo Novozelandske atletske zveze bosta koncem novembra odpotovala na turnejo po Novi Zelandiji, Avstraliji, Oceaniji in obeh Amerikah.

Nogometni rekord

V nadaljevanju nogometnega tekmovalja celjske podzveze so bili doseženi naslednji rezultati:

I. skupina: Zalec : Nazarje 23:1, Steklar : Vojnik 5:0, Zreče : Polzela 3:0, Brežice : Smarino 2:1, Rogatec : Senovo 0:2.

II. skupina: Store : Vransko 1:3, Salek : Sevnica 1:4, Ponikva : Laško 2:2 in Ljubno : Gotovlje 1:5.

-ed

Zaradi prevelike hitrosti — ostanki »fička« (Foto: F. Guček)

ŽRTVE PROMETA

TRČENJE NA PRELAZU

Pred dnevi se je na železniškem prelazu v Pesjem pripetila prometna nesreča, ko je po občinski cesti pripeljal traktorist ZDRAVKO OŽAR traktor v trenutku, ko je po tirih pripeljala lokomotiva. Traktorist je poskušal preprečiti trčenje s tem, da je pritisnil na plin, kljub temu je lokomotiva, ki jo je upravljal strojovodja SMOHER zadela v prikolico. Trčenje je bilo tako močno, da je prikolico 14-15 CE odtrgalo od traktorja CE 89-11. Traktorist je bil pri nesreči lažje poškodovan po levem delu prsnega koša in obrazu. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico. Na vozilih je za 400.000 dinarjev škoda.

Z MOPEDOM V SMRT

V Brežicah se je pripetila težja prometna nesreča, ko je z neprimerno hitrostjo pripeljal po Cesti prvih borcev mopedist VIKTOR HIRSMAN in ob gradu zdrsil s ceste. Po 16 metrih vožnje izven cestišča se je zaletel v kostanj in oblekal težko poškodovan. Med prevozom v zagrebško bolnišnico je zaradi poškodb umrl.

POVOZIL OTROKA

Po cesti IV. reda v naselju Kote pri Zalcu se je pred dnevi peljal z motorjem CE 15-628 FRANC JELEN iz Kal. Pri tem je povozil deklico ZOFKO LESNIK ter jo močno poškodoval. Po prevozu v celjsko bolnišnico so ugotovili da je dobila pretres možganov in rane po glavi. Motorist je vozil brez vozniškega izpita in prijavil nesrečo šele tri dni za tem.

TRČILA KOLESAR IN TOVORNJAK

V vasi Breliha pri Brežicah se je pripetila težka prometna nesreča, ko sta trčila kolesar JOŽE ZORKO in voznik JANEZ KORELC, ki je upravljal tovorni avtomobil NM 23-65. Do trčenja je prišlo med srečavanjem, ker sta oba voznika vozila preveč po sredini cestišča. Pri trčenju je kolesar dobil tako hude poškodbe, da je med prevozom v bolnišnico umrl. Voznik tovornjaka je ponestrčenju nudil prvo pomoč, vendar nesreče ni prijavil in so ga izsledili šele pozneje.

ZARADI HITROSTI V POTOK

V Veliki Pirešici pri Zalcu se je pred dnevi pripetila prometna nesreča, ko je voznika osebnega avtomobila CE 39-12 OTONA FIJAVŽA zaradi prehitre vožnje v zavoj začelo zanašati. Vozilo je trčilo v občestni kamen in se prevrnilo v potok Pirešica. Pri nesreči ni bil nihče te-

lesno poškodovan, na vozilu pa je za 400.000 dinarjev škoda.

Z MOTORJEM V PRIKOLICO

Med vožnjo po cesti III. reda med Laškim in Hudo jama se je voznik motornega kolesa CE 14-712 ČVETKO POLJUTNIK pri srečavanju s traktorjem CE 56-55 zaletel zaradi neprimerne hitrosti v traktorsko prikolico. Zaradi poškodb po glavi in nogi so ga prepeljali v celjsko bolnišnico. Na vozilih je za 100 tisoč dinarjev škoda.

PADEL VINJEN MOPEDIST

V Družmirju pri Sostanju je v večernih urah padel z mopedom MARTIN PUNGARTNIK, doma iz Raven pri Šostanju. Vozil je močno vinjen in brez luči. Pri padcu se je tako poškodoval, da so ga prepeljali v celjsko bolnišnico.

ZARADI OKVARE V JAREK

Med vožnjo po cesti III. reda iz Velike Breze proti Sentjurju je voznik osebnega avtomobila CE 37-52 FRANC ZIBRET, doma iz Vruncve 25 v Celju — zaradi ovire na cesti močno zavrl. Pri tem se je na vozilu zlomil krmilni drog, ki je bil že prej nalomljen. Avtomobil je zdrsil s ceste in se prevrnil.

Vozniki pozor

Po podatkih varnostnih organov celjske uprave za notranje zadeve smo izvedeli, da je v zadnjem času močno poraslo število prometnih nesreč zaradi neupoštevanja predpisov o vožnji z motornimi vozili v meglenem vremenu. Š4. člen Temeljnega zakona o varnosti prometa na javnih cestah namreč citira, da morajo vozniki v času slabe vidljivosti (v megli in polmraku) voziti z zasenčenimi lučmi, ali pa z meglenkami in ne z malimi (parkirnimi) lučmi. Zatorej, da bi preprečili nesreče in poleg tega, da ne bi bilo hude krvi, naj vozniki upoštevajo to določilo.

ZRAČNI KRST

Ko sem se napotil za Srečkom proti dvosedeznemu akrobatskemu letalu, mi je padalo opletalo po mečih. Spotoma sta mi Bobi in Franček pravila, kako ga je treba odpreti.

»Le za ročico je treba potegniti...«

Srečko je že sedel v letalu.

»Močno mu zategni pasove,« je naročil Franček. »V zono greva.«

Tedaj mi še ni bilo jasno, kaj pomeni ta beseda. Menil sem pač, da je to določena višina in nič več. Če bi bil malce bolj zbran, bi lahko po muzajočih se obrazih sklepal, da se mi ne obeta kaj preveč prijetnega. A kdo bi tedaj zmogel še to? Prvič v življenju bom letel! Le kdo bi ob radostnem pričakovanju novega doživljanja zmogel še toliko prisebnosti, da bi zaznaval take vsakdanje nadrobnosti, kot so izrazi na obrazih tistih, ki bodo ostali na tleh.

Naročil je bilo toliko, da sem jih moral v mislih obnoviti. Podzavestno sem stegnil roko proti ročici za aktiviranje padala. V majhni odprtini, kamor so me privezali, se nisem smel ničesar dotakniti. Lahko bi odvel plin ali celo zaprl dovod benzina. Tudi krmilo sem moral pustiti povsem na miru, nikakor se pa nisem smel dotakniti pasov, s katerimi sem bil privezan. Lahko bi nehote izvlekel zatič...

PETDINARSKI KOVANEC JE ODLOČIL

Ko smo se z Lidijo in Mirom pripeljali tistega popoldneva na letališče v Levcu, je bilo nebo ena sama modra ploskev. Nikjer oblaka. Laki, Srečko, Bobi, Franček, Maks, Miro in drugi so se pretegovali v ležalnikih. Nekateri med njimi sem poznal, z drugimi so me seznanili.

Sprejeti smo bili tako neposredno in prisrčno, da sem imel občutek, kot da sem bil z njimi že nešteto krat. Takoj smo se vsi tikali in nihče ni dal čutiti, da smo pravzaprav novinci, medtem ko so oni že stari zračni asi.

»Eden od vaju, gre lahko z menoj,« se je obrnil Srečko proti nama z Mirom.

Vrgla sva kovanec. Srebrna barva se je nekajkrat zaiskrila in pristala na tleh. Imel sem srečo.

Srečko se je zasmejal:

»Imel boš kaj pisati...«

»Pojdi ti, Miro. Jaz bom še! kdaj drugič, ko bo bolj razburljivo.«

»Doživetij boš imel več kot dovolj!«

Kako točno je bilo to!

SREČANJE Z MAKSOM

Ko je Srečko prikrmaril letalo do konca letališča, ga je obrnil. Motor je nekajkrat zarohnel, poleg sva se pa zapodila proti drugemu koncu. Natanko sem čutil, kdaj se je letalo odlepilo od tal.

Prišla sva na kakšnih tri sto metrov, kar se je iznenada pojavil KB, ki ga je vodil Maks Arbajter. Nekaj časa smo leteli vzporedno. Njegovo letalo je bilo oddaljeno od najinega le deset metrov. Zato sem lahko natanko videl njegov obraz. Smejal se je. Izpustil je krmilo in zaigral pravo pantomimo. Sele kasneje mi je povedal, da je hotel pokazati, kako se bova zrušila, kako bodo žalovali in naju spremljali na zadnji poti.

Maks je čudovit človek. Vselej je nasmejan. Njegov obraz so porisale drobne gube, ki jih povzročata smeh, in to se lepo sklada z barvo kože, ki je taka, kakršno imajo ljudje, ki preživijo večji del dneva na prostem. Tudi izvrsten letalec in pedagog je. A prav tedaj je dokazal, da je silno slab igralec. Njegovo pantomimo si je bilo moč razlagati edino kot nerazumljivo klatenje z rokama.

(Nadaljevanje na 6. strani)

PRIJATELJSKI NOGOMET V ZALCU

V sredo so igrali prijateljsko nogometno tekmo nogometaši Celjskega tiska z NK Zalcem. Tekma se je končala z rezultatom 5:4 (4:2) v korist Zalca. Gole so dosegli: Zavski, Herman D., Novak in Hočvar za Celjski tisk; za Zalec pa Koren, Cvikel po 2 in Ulaga.

ZRAČNI
KRST

(Nadaljevanje s 5. strani)

Kmalu smo se poslovili. Maks se je jel spuščati, midva pa dvigati. Najin cilj je bila zona, prostor med 800 in 1.200 metri. V desetih minutah sem iz višine videl razbrala, da sva to višino dosegla.

Pogled navzdol je bil čudovit. Zelenilo polj so prepletale bele ceste in potoki. Skupine hiš, ki so bile s te višine videti le kot drobni pravokotniki opečnate barve, so predstavljale posamezna naselja. Kmalu sem se jel orientirati. Spoznal sem Zalec, Gomilsko, Celje, Savinjo, Kunigundo... Začel sem si, da bi letalo zastalo in da bi si mogel to podobo za vselej vtisniti v spomin. Nekaj veličastnega je bilo v njej.

V ČEM JE PREDNOST AVTOBUSA

Srečka, ki je sedel pred mano, sem videl v tilihi, ki ga je zdaj zakrivala rjava pilotska kapa. Obrnil se je in zatulil:

»Kako se počutiš?«

Z znamenji sem mu dopovedal, da dobro.

Zares sem se počutil izvrstno. Zelo se je prestrašil, ko sem registriral to doživetje, že se je letalo zasukalo okoli desnega krila in strmoglavilo v globino. In v tem strmoglavem letu se je dvakrat zasukalo okoli svoje osi.

V hipu je izginila idilična podoba pokrajine pod nama. Zdaj je postala ploškev brez določenih objektov in ta ploškev je bila zdaj na levi, zdaj na desni. Ko je Srečko iz kovita, tako se namreč imenuje akrobacija, ki jo je izvedel, prešel v lupino, je bila zemlja, ki je bila poprej pred mano in se mi je bliskovito približevala, zdaj mankrat za mano.

Spet sva dosegla 1.200 metrov. Srečko se je obrnil. Da bi ga pomiril, sem se mu nasmešnil. Četudi mi nasmešni prišel od srca in je bil prav gotovo kisel ko limona, ga je prepračil, da živim.

Druge akrobacije je bil ton. Z zemlje je videti silno eleganten, če ga pa človek doživlja v letalu, ga občuti nekako tako, ko da bi ga zaprti v prazen sod in ga spustili po hribu navzdol. In na tistem hribu bi moralo biti veliko panjev in skal!

Tedaj sem ugotovil, v čem je prednost avtobusa. Človek lahko izstopi na kateri postaji želi. Tega pa pri letalu ni mogoče. Vdati se je treba v usodo in si venomer dopovedovati, da se navezavate tudi pilot noče ubiti. Ta medla tolažba je vse, kar vam ostaja v zraku. Morebiti se padalo.

Kar zadeva padalo, sem se spomnil, da sem pozabil vprašati, kako se naj v primeru potrebe izklobam iz kabine. Ker tega problema nisem znal rešiti, sem se pač sprizajnil z dejstvom, da bo nekako pač šlo. Bal sem se namreč, da je rep ne bi oplazil po glavi.

Kasneje so mi povedali, da sem reševal probleme, ki sploh ne obstajajo. Iz kabine bi preprosto izpadel in rep bi prizanesljivo švignil daleč od glave.

TOVARISI — ROTACIJA NI PRIJETNA

Srečko je prve tri akrobacije še nekajkrat ponovil in jih prepletal med seboj. S skrajno koncentracijo mi je uspelo, da sem se počasi vendarle orientiral. Kdaj pa kdaj sem celo ugotovil, v kakšni legi se nahaja letalo. Vendar je bilo to kratko, ker sem naslednji trenutek že stal pred novo uganko.

Vse akrobacije temeljijo na vrtenju, ali kakor temu pravimo danes, na rotaciji. Tovariši, na svoji koži sem občutil, da je horizontalna rotacija (tono) še nekako znošna, medtem ko je vertikalno, tisto navzdol, neprimerno težje prenesti. Ze sam občutek, da človek pada, je dovolj hud. Mimo tega pa ostaja še vprašanje, do katere višine — točneje seve nižine — bo padal.

Najtežje sem pa vseeno prestrašil hrbtni let. To je ena najtežjih akrobacij in kasneje so mi povedali, da je v Celju že silno dolgo niso videli. Zato sem Srečku zelo hvaležen, da je izbral prav mene za sopotnika pri tej grozljivi stvari. Lahko bi namreč šel z njim kdo od jadrancev, ki si to že leta in leta želijo.

Navadil sem se že, da je zemlja plesala okoli mene, se mi približevala in oddaljevala. Zdaj pa je nenadoma ostala pod mojo glavo. In od tedaj sem se dobesedno jel boriti za svoje življenje. Sedela nisem več čutil pod seboj. Visel sem na tistih trakovih in upal, da bodo zdržali. Za ničesar se nisem smel prijeti. Edino kar sem v obrambo svojega življenja lahko storil, je bilo, da sem silovito pritiskal stopala ob trup.

Sekunde so postajale večnost. Nenadoma mi je suneč veter strgal očala in tedaj sem prvič v letalu lahko uporabil roke za nekaj koristnega in si jih namestil na oči. Imel sem še srečo. Srečku je namreč očala dobesedno iztrgalo s kape in so mu odletela.

DVAJSET MINUT

Ko sem opazil, da je ostal Srečko brez očal, sem se razveselil. Upal sem namreč, da bova zdaj prenehala. Seveda sem se motil tudi to pot. Še nekajkrat sva ponovila vse tiste strahote. Natanko dvajset minut me je mučil in jaz sem mu moral po vsaki akrobaciji poslati kisel nasmešek.

Ko sva se spustila na letališče, sem se spomnil, da so mi to nekateri opisovali kot občutek, ki ga je najtežje prenesti. Meni se je zdel, ko da pristajava na pečinah.

Pred hangerjem so naju čakali. Zbral sem se, saj sem vedel, da pričakujejo na lico listno zeleno barvo, tresce roke in noge, upogibajoče se ko hrenovke. Vendar jim tega veselja nisem privoščil.

Pri barvi me je reševala temna polt, roke sem zaposlil z odpenjanjem padala, medtem ko sem noge postavil na trdnje ko pri vojaški paradji.

»Si opazil, kdaj so mi odletela očala?« je vprašal Srečko. Morebiti je celo pričakoval, da bi moral stegniti roko in jih ujeti! In to tedaj, ko sem tiščal noge v trup, ko sem strahoma pričakoval, kdaj bodo vezi popustile, ko sem doživljal najbolj razburjive trenutke svojega življenja...

A taki so. Tako so ljudje, ki nočejo govoriti o svojih doživetjih, ki trenutek potem, ko so premagali smrt, na to pozabijo. Taki so tisti, pri katerih so vsi enaki: mizarji, zdravniki, inženjerji, strugarji, psihologi in študentje.

Taki so moji prijatelji letalci: trije Maksi, Srečko, Bobi, Mija, Laki, Draga, Franček, Miro, Emil, Pavle, Jože in drugi.

V. Smeh

Ernest Tiran
RAZBOJNIK GUZAJ

- 69 -

Zdaj ni bilo nikogar nikjer in ravno prav tema je bila, pa sta se lahko čisto nemoteno poljubovala in objemala, če sta le hotela. Seveda sta hotela.

Barbka je hotela listek, ki ga je bila pravkar prebrala, hitro skriti v nederje, pa je bilo že prepozno, oče jo je bil že videl.

»Ej, kakšna je dandanes mladina,« je rekel. »Zdaj je pa res čisto drugače kakor je bilo svojčas. Ko sem se jaz ženil s tvojo rajnko materjo, bog ji daj dobro, — skoro vedel nisem prej zanjo. Kar gnal me je stric neke nedelje popoldne in sva šla na ogled, čez dobra dva meseca je bila pa že svatba! Zdaj pa ti cele noči stojijo pod okni, namesto da bi šli spat, pa zaljubljen pisemčka si pisarijo in kdo ve kaj še vse! Kaj ti je pa spet pisal, da se ti kar samo smehlja?«

»Eh, oče, res prav nič takega, kar poglejte, da ne!«

»Hehe, ko veš, da ne znam brati!«

Barbki je šlo skoro na jok. Oče jo je tolažil:

»No, no, saj sem samo tako rekel. Saj vem, da si poštena in pametna in da ni nič hudega. Ga imaš rada?«

Barbka je pogledala očeta. Počasi je le spravila iz sebe:

»Imam! — Saj veste, da ga imam!«

»I, kako bi vedel, saj mi nisi še nikoli do danes povedala! Že dolgo?«

»Kaj vem. — Menda že od tistega trenutka naprej, ko sem ga prvič videla! Sama ne vem, zakaj, moram ga imeti rada! Saj sem se branila, nisem upala sama sebi priznati, pa nič ne pomagaj. Čutim, da mi je namenjen, nikoli nihče druga kakor on —«

»No, saj vama ne bom branil. Službo ima in še dobro povrh, kakor je čutiti. Če se je bo le držal in če bo pošten. — Imam tudi jaz spravljeneh nekaj grošev, pa vama bom že pomagal za prvo silo na noge. Tega pa še ne veš, da je Plevnik zadnjič na svojega sina snubil?«, jo je poredno pogledal.

Barbka vsa živa:

»A? Pa menda ne! Za Mihca?«

Tako se je smejala, da je morala odložiti rešeto.

»Za koga pa drugega, saj ima samo tega. Nekaj je namigaval. Na vsak način je hotel zvedeti, kako kaj mislim. Pa sem se kar neumnega napravil, sem mu rekel, da nisem še nič premišljeval o tem, da je še čas. Veš, pravzaprav bi ti ne bilo prav nič slabo tam, tam je bogatja! Tudi po 30 škafov pšenice pridelajo, koliko pa še drugega žita! Ne bi bil Mihec tako neroden ne, čeprav ni ravno pri najbolj bistrih. Grunt je le grunt, služba je pa od danes do jutri. Je rekel, da bo te dni enkrat prišel malo pogledat k nam —«

»O, — Mihca za moža?! Joj mene —«

»Premisli si! Silil te ne bom na nobeno plat, saj imaš sama dovolj pameti, da boš lahko presodila, kako bi ti bilo bolj prav.«

Barbka se je vedno bolj smejala, pa se je začel smejati še on.

- 70 -

»No, se boste že zmenili,« je rekel nazadnje in počasi odšel v mlin.

Na pragu se je še enkrat ozrl:

»Ne vem, če ne bosta že jutri prišla, mogoče celo danes! Da boš malo pripravljena!«

V soboto pozno popoldne sta pa res prišla. Kakor da sta v mlin prinesla, oba sta nosila v koših vreče in v vrečah žito, ubila bosta dve muhi na mah! Bo že nanasel pogovor na tisto, po kar sta prišla.

Oče je bil spređaj, Mihec pa dva koraka za njim.

»Bog daj dober dan!«, je rekel oče Plevnik.

»Tako ga daj!« — je odgovoril Plevnik sin in se oziral okrog sebe.

Oče je nadaljeval:

»Uh, kako je vroče! Taka sparina je! Ne vem, če ne bo dež! Babnicam je moke zmanjkalo,« je dal koš z rame in ga postavil na tla. Sin prav tako. »Vrabič je bilo težko. Stari postajamo, stari, nič ne pomagaj! Včasih bi bil takle košek nesel tri ure daleč, da bi hrbet še ne vedel ne zanj! Ne bo drugače, počasi bo treba spreči!«

In se je usedel na klop pred mlinom in si z velikim rdečim robcem obrisal pot z zatilnika in čela.

Mlinar Avman je stal ob podbojih in pokimal:

»No, no, saj ni še tako hudo ne! Jaz sem še za pet let starejši, kali, kakor ti, pa še kar gre za silo! Kaj hočemo, je že tako na svetu, na vekomaj ne moremo ostati mladil!«

In Plevnik oče je pristavil:

»Da, da, bova počasi morala dati mladim čez —«

Plevnik sin je dopolnil živahno:

»Mhm! Oče imajo čisto prav!«

Mlinar ga je pogledal:

»To je pa Mihec, jeli da?«

Mihec je prikimal in se zarežal:

»Mhm! Mihec vsak dan!«

Plevnik oče naprej:

»Tako sem mislil, če boš mogel, — kdaj bi pa lahko prišel iskat?«

Mlinar si je počasi prižigal čedro:

»Takole v sredo, četrtek, do takrat bo že! Prej pa skoraj ne morem.«

S poti nad mlinom se je oglasil gozdar s puško, se ustavil pri njih in pozdravil:

»Kaj novega, oče Avman? Vsi zdravi?« In se je usedel na parobek.

Oče Plevnik se je namrgodil. Da ga je moral šment prav sedaj prinesiti tod mimo!

»No, prav,« — je rekel. Kaj pa pijače, bo kaj pijače letos pri vas?«

»No, pa pridemo v četrtek, prav.«

»Če le ne bo prišlo kaj trdega od zgoraj, pa res utegne biti,« je odgovoril mlinar.

- 71 -

»Pri Sv. Stefanu so pravili, jim je neki vse zbito onokrat,« — je vedel stari Plevnik.

Mladi mu je živo pritrdil:

»Mhm —! Toča je bila!«

Oče na to:

»Si ne moremo nič pomagati —«

In sin: »Mhm, tisto je pa res, da ne!«

Pogovor nikakor ni mogel naprej, čeprav so si vsi trije očitno prizadevali.

Gozdar si je prižigal cigaro in se nečemu tiho smejal.

»Kaj pa vode imaš zadosti? Lahko melješ?« se je spomnil oče Plevnik in grdo gledal proti gozdarju.

Pogovor je čisto zastal.

»Kaj sem hotel reči, in odnehal oče,« si že posejal ajdo?«

Mlinar nato:

»Se nič! Čakam, da bi bilo malo dežja, mudi se pa tudi še ne.«

»No, le pomenite se!«, je rekel gozdar in počasi vstal. »Lahko noč vam voščim vsem skupaj!«, si je obesil puško čez ramo in odšel.

»Lahko noč!«, so rekli za njim in so se oddahnili, da ga ni več.

Hvala bogu, da je šel!, si je mislil oče Plevnik in to tudi povedal. Človeku nič ne gre beseda tako z jezika, če je kdo zraven, pa še gosposki povrh.

Mlinar se je malo nasmešnil:

»O, — ta je čisto domač! Pride velikokrat tod mimo, je prav prijazen človek, ni mu kaj reči!«

»Kaj bo tak, ki nič nimal,« se je zaničljivo namrdnil stari Plevnik.

In sin pritrdil:

»Mhm. Tisto je pa čisto res. Oče imajo prav. Nič nima.«

Zdaj se je očetu Plevniku zdelo, da je napočil pravi trenutek. Malo se je ozrl, ali gozdarja res ni več blizu, potem je pa prišel z besedo na dan:

»Tako sem mislil. — Malo dežja bi se pa res že potrebovalo! Prav nič bi ne bil od škode. Čez zimo bi še potegnili, sem mislil, spomladi bi pa dal čez, če bi ne bilo drugače. Saj vidiš, da skoro ne morem več. Mihec se bo moral oženiti, pa bo.«

Sin se je zarežal in mu pritrdil:

»Mhm! Tisto je pa res. Oče imajo čisto prav!«

Mlinar pa nato veliko bolj gladko, kakor je Plevnik pričakoval:

»Saj pravim, da se ga ne bo nobena branila, če je pametna!«

»Tako se govoril No vidiš.«

In Mihec za njim:

»Mhm!«

Mlinar je natanko vedel, kaj je zdaj treba. Obrnil se je k hiši in poklical:

»Barbka! Cuješ? Prinesi nam no piti!«

»Takoji,« se je oglasila Barbka, menda je za za vrati čakala.

- 72 -

Oče Plevnik je gledal za njo, ko je že ni bilo nikjer več!

»Ta pa, ta!« je rekel. »Urna je!«

In sin za njim: »Ta pa, ta! Mhm!«

»Takole gospodinjbo bi potrebovali k naši hiši!«

»I, saj sem rekel, jaz je ne silim in ne branim, kar vprašajta jo, kakšne volje je. Zakaj pa ne, če bo hotela.«

Sin Plevnik je gledal očeta, očitno mu ni bilo do vpraševanja. Oče se je nagnil k njemu in mu zašepetal nekaj na uho. Sin je odkimaval, mlinar je pa nahašč gledal vstran.

V tem je Barbka že bila s pijačo in kupicami nazaj, postavila vse skupaj na mizo, skrivaj pogledala proti Mihcu in hotela oditi. Pa jo je oče zadržal.

»No, Barbka, usedi se no malo k nam!«

Oče Plevnik je dregnil sina pod robra in sinu ni preostalo nič drugega, kot da se je ojunčil in stopil k Barbki:

»No, usedi se no malo k nam!«

»Moram perilo pobrati, se mi mudi, noč bo kmalu!«

»To je pa res, da bo kmalu noč. Ti bom pa jaz pomagal, da boš prej gotova!«

Barbka se je srebrno nasmejala:

»Pa res! Pa daj!«

Pa ni bilo veliko prida njegove pomoči, bel predpasnik mu je padel iz rok in ni bil več čisto bel. Mihec je sam priznal:

»Oh, kako sem neroden!«

Barbka ni bila čisto nič huda, samo smejala se je in Mihca prijazno potolažila, da ni bilo prav nobene nesreče, da imajo dosti vode, ga bo pa še enkrat oprala. Naj si le nič ne žene k srcu, dobro voljo je pa le imel, samo navajen da ni takega dela.

Mihec ni natanko vedel, ali naj bo potolažen ali ne, malo ga je bilo sram, pa je silil očeta, naj bi šla. To se je tudi očetu zdelo v tem trenutku najprimerneje. Vstal je in se začel odpravljati:

»Tak jo pa vprašaj, kakor smo se zmenili,« je rekel mlinarju potihem. »Bova morala zdaj res iti, tema bo, mesca tudi še ne bo pred polnočjo.«

Mlinar na to:

»Saj vaju menda ni strah! Pot pa tudi poznata!«

In stari Plevnik: »Ponoči nič rad ne hodim okrog, noč ima svojo moč! Vedno se kaj čuje. Če bi se z Guzajem srečala. — Ta je neki ves vrazji.«

Plevnik sin je pocukal očeta za rokav:

»Oče, pojva no! Mene je strah!«

»Pa vsaj pijta vsak še enkrat!«, jima je rekel mlinar in natočil.

Pa sta izpila in se zahvalila in prosila, naj jima kaj ne zameriyo, pa lahko noč!

Plevnik sin je stopil celo na hišni prag in zaklical v lopo:

»Pa lahko noč, Barbka! In pridna bodi, da veš! Moram zdaj iti!«

Potem sta pa šla.

KUMPAS OBVESCA

VABIMO VAS NA IZLETE: POSEBNA UGODNOST!

KOLEKTIVI IN INDIVIDUALCI!
Posebna ugodnost za zaključek sezone!

2-dnevni WEEKEND IZLETI V BUDIMPESTO. Cena aranžmana din 20.800 po osebi vključno stroški potnega dovoljenja.

3-dnevni WEEKEND IZLETI V BRATISLAVO, BRNO in DUNAJ. Cena aranžmana din 25.000 po osebi.

1. novembra obisk groba talcev v GRAZ-U. Cena din 4.500 din po osebi vključno potni list. Prijave do vključno 5. oktobra 1965.

2. V času od 20. do 31. oktobra 1965 krožno potovanje po Sredozemlju z motorno ladjo »ISTRA«. Prijave do 20. septembra 1965.

3. GRADBENIKI — strokovna ekskurzija v ITALIJO v oktobru.

4. Mednarodna gradbena razstava v LONDON-U. 8-dnevna strokovna ekskurzija gradbenikov. Prijave do 16. oktobra 1965.

KOMPAS CELJE prodaja vse vrste vozovnic za tu in v inozemstvo, posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov in vizumov, menja devize in daje vse informacije za Vaša potovanja v tu — in inozemstvo ter vam posreduje rezervacije za Vaš letni odhiti v vseh turističnih krajih.

KOMPAS CELJE obvešča vse stranke, da je v času sezone poslovalnica odprta od 7,30 do 18,00 ure.

Pred vsakim potovanjem ali izletom obiščite turistično podjetje KOMPAS CELJE, Tomšičev trg 1, tel. 23-50.

KOMPAS CELJE
Tomšičev trg 1
tel. 23-50

● PRODAJ

Neobrano grozdje domačih belih sort prodam. Jesenek, Dramlje 32.

Posestvo na sončni legi 20 minut od avtobusne postaje: 5 ha obdelovalne zemlje, sadovnjak, gozd, (več orehovine) vinograd, prodaja: Vinko Zalokar, Parizul 25, Dobje pri Planini.

Svinjo (130 kg) prodam. Antloga, Mala Pirešica — Petrovče.

Moder, globok uvožen otroški voziček prodam. Celje, Okopi 9.

Gradbeni material še neporušene hiše, prodam takoj po ugodni ceni. Pogoji: Takojšen odvoz materiala. Gostilna Vedenik, Celje, Ostržno.

Malo rabljen enosedezni moped »Colibri« prodam. Naslov v upravi lista.

Pletilni stroj, 2 pernat in dve odelji — vse lepo ohranjeno prodam. Naslov v upravi lista.

Fiat 1100 prodam. Ogljed v soboto popoldne. Darko Veler Zalec.

Kompletno pohištvo za dnevno sobo prodam. Karl Zohar, Celje, Trubarjeva 34.

Globok, kombiniran italijanski voziček — dobro ohranjen — prodaja: Vida Čuden, Celje, Miklošičeva 11/B.

Telico 7 mesecev brejo, čiste sivorjave pasme prodam. Naslov v upravi lista.

Mlado vozno kravo — mlekarico prodam. Naslov v upravi lista.

Novo moško športno kolo prodam. Cvetko Kolenc, Trubarjeva 13.

Kompletna okna prodam. Teharska 43.

● KUPIM

Lepo veliko preprogo (ne bosansko delo) kupim. Naslov v upravi lista.

● STANOVANJE

Posutenemu dekletu oddam ogrinjeno sobo. Naslov v upravi lista.

Opremljeno sobo išče miren namčenec. Plača za 5 mesecev naprej. Naslov v upravi lista.

Namješčenka išče skromno sobico v Celju. Naslov v upravi lista.

Opremljeni sobi, ogrevani s centralno kurjavo oddam fantu in dekletu. Naslov v upravi lista.

Iščem opremljeno ali prazno sobo v Celju. Plačam naprej. Naslov v upravi lista.

Dvema stanovalcema oddam opremljeno sobo. Celje, Aškerčeva 4 — pritličje.

● ZAPOSILITEV

Miren fant, star 21 let, nujno išče lažjo zaposlitev, po možnosti s stanovanjem v Celju ali Ljubljani. Naslov v upravi lista.

● RAZNO

V soboto 2. oktobra zvečer sem izgubila debelo volveno jopico od železniške postaje do doma. Postrežena najditelja naprošam, da jo proti nagradi odda Meli Zdošek, Celje, Cankarjeva 7/II.

OBVESTILO

Vse občane na območju krajevne skupnosti »Otok« Celje obveščamo, da je dan v razpravo predlog statuta Krajevne skupnosti »Otok« Celje, z željo, da se o vsebini seznanijo sleherni občani. Zaželeno so koristne pripombe in predlogi tako, da bo sprejeti statut res odraz volje in želja občanov.

Predlog statuta je poslan vsem predsednikom hišnih svetov in vsem družbeno-političnim organizacijam na terenu. Vsem občanom pa je na voljo več izvodov predloga statuta na sedežu krajevne skupnosti.

Vse pripombe in predloge je pisno odstaviti na naslov: Krajevna skupnost »Otok« Celje, Malgajeva 4 (pritličje desno) do 31. oktobra 1965.

S SEJE OBČINSKE SKUPSCINE LASKO

Zavrjnen predlog

O DODATNEM PRISPEVKU ZA ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE

Tudi v Laškem so pretekli teden razpravljali o rebalansu proračuna občinske skupščine. Tako je zdaj za namene osnovnega šolstva predvideno 227 milijonov dinarjev, kar je za 13 milijonov manj od prvotnega proračuna. To zmanjšanje pa ne bo vplivalo na osebne dohodke, temveč gre v glavnem na račun materialnih izdatkov. Za drugostopenjsko šolstvo so v laški komunni predvideli 22 milijonov dinarjev. Vso pozornost pa bodo posvetili tudi socialnim službam in

● KINO

Kino »Svoboda« Sempeter v Sav. dolini

Dne 9. in 10. oktobra 1965

»NA ZENE BOM MISLIL JAZ«

ameriški barvni CSP film

Dne 12. oktobra 1965

»OSEM IN POL«

italijanski film

Dne 14. oktobra 1965

»KAJ SE JE ZGODILO Z BOBY JANE«

ameriški film

Kino »Partizan« Sevnica

Dne 9. in 10. oktobra 1965

»NEVESINJSKA PUSKA«

jugoslovanski film

Dne 13. oktobra 1965

»POD ISTIM NEBOM«

jugoslovanski film

Kino »Bohor« Kozje

Dne 9. in 10. oktobra 1965

»LETNE POVESTI«

italijanski SCP film

Kino »Dome« Gornji grad

Dne 9. oktobra 1965

»TI SI MOJE ŽIVLJENJE«

Kino KZ Kostanjevica na Krki

Dne 10. oktobra 1965

»TARZANOVA NAJVEČJA PUSTOLOVSCI-NA«

ameriški barvni film

Kino sekcija DPD »Svoboda« Brestanica

Dne 9. in 10. oktobra 1965

»NEZNANKA«

egiptovski film

Dne 13. oktobra 1965

ZABRANJENE STRASTI« ameriški film

Kino »Svoboda« Store

Dne 9. oktobra 1965

»TOPOVI Z NAVARONA«

ameriški barvni film

Kino sekcija PD »Jelka« Nazarje

Dne 9. in 10. oktobra 1965

»AFRODITA — BOGINJA LJUBEZNI«

francosko ital. film

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 9. do 16. oktobra 1965
MARJAN TISELJ,
veterinar, Celje,
Savinjska 3/II.
(Savinjsko nabrežje)
tel. 28-71

KLEPARSKEGA POMOČNIKA ZA STAVBENA DELA SPREJME TAKOJ:

AVGUST STOK, SPLOŠNO
KLEPARSTVO IN VODOVODNE
INSTALACIJE CELJE, ULICA
29. NOVEMBRA 7.

Trgovske podjetje »TOBAK« Ljubljana, razpisuje prosto delovno mesto za skladišče Celje, Zidanska št. 6

TRGOVSKEGA POMOČNIKA

Pogoji: Trgovski pomočnik z daljšo prakso. Prošnjo je poslati na skladišče Tobaka, Zidanska Celje. Razpis velja do zasedbe delovnega mesta. Stanovanje ni zagotovljeno.

OBVESTILO

Cenjene bravce našega lista naprošamo, da za oglase, ki so pod šifro ne iščejo pri nas naslova, ker jim tega ne moremo posredovati. Za tovrstne oglase je nujno napisati pisмено ponudbo in jo zaprt v pisemskem ovoju ter z označbo šifre oddati našemu oglašnemu oddelku. Nadaljnji postopek informacij prevzame prinašalec oglasa. Obenem sporočamo, da naš list »Celjski tednik« ni polnomočen za objavljanje preklicov osebnih izkaznic, zdravstvenih izkaznic in ostalih dokumentov, ker spada to le v pristojnost uradnega lista. Zato prosimo, da ne pošiljate preklicov ali celo denarja, ker s tem obremenjujete naše administrativno poslovanje.

Uprava Celjskega tednika

zdravstvu, zato so tem dejavnostim določili 62 milijonov dinarjev. Skupščina občine Laško je na omenjeni seji razpravljala tudi o predlogu komunalne skupnosti socialnega zavarovanja Celje o dodatnem prispevku za zdravstveno zavarovanje. S tem naj bi delno krili primanjkljaj, ki je pri zavodu nastal. Po izredno živahni razpravi je občinska skupščina priporočila, naj komunalni zavod naprej poišče notranje rezerve in s tem najde del sredstev, ostane

li del pa naj zagotovijo zdravstveni zavodi, ki so k nastali situaciji temeljito pripomogli. Skupščina je zato predlog o uvedbi dodatnega prispevka za zdravstveno zavarovanje — zavrnila. Na seji so odborniki sprejeli tudi sklep o imenovanju osnovne šole Henina po Ivanu Kovačiču-Efenki in o osnovni šoli Lokavec, ki naj se imenuje po borcu Iliji Budovincu. Kulturni dom v Laškem pa bo odslej nosil ime Dušana Polžena. T. K.

VARIČEVALCI
VSI, KI BOSTE V CASU OD 1. JULIJA DO 31. OKTOBRA 1965 VLOZILI PRI KOMUNALNI BANKI CELJE ALI NJENI PODRUŽNICI CELJSKI MESTNI HRANILNICI ALI EKSPozITURAH V ZALCU, MOZIRJU, LASKEM, SENTJURJU, SMARJU PRI JELSAH, SLOV. KONJICAH ROGASKI SLATINI, SEVNICI IN BREZICAH VSAJ 50.000 DINARJEV IN TA ZNESEK VEZALI NAJMANJ ZA DOBO 12 MESECEV, BOSTE PRISLI V POŠTEV PRI NAGRADNEM ZREBANJU VEZANIH HRANILNIH VLOG, KI BO V MESECU NOVEMBRU TEGA LETA

NAGRADE:

- 1 pralni stroj
- 4 šivalni stroji
- 2 sesalca za prah
- 4 tranzistorji
- 6 volnenih odev
- 3 mikserji
- 2 gramofona
- 3 jedilni pribor

Skupaj 25 nagrad v vrednosti 1.000.000 din

VEZANE VLOGE OBREŠTUJEMO OD 5,5 DO 7,5 %.

VLAGAJTE SVOJE PRIHRANKE PRI KOMUNALNI BANKI CELJE, KJER SO ZA VAS VARNO IN KORISTNO NALOŽENI!

KOMUNALNA BANKA CELJE

Upravni odbor Trgovskega podjetja MODA Celje

razpisuje delovno mesto

POSLOVODJE

ZA NOVO POSLOVALNICO V CELJU, TOMŠIČEV TRG 14

Pogoji: Visokokvalificiran trgovski pomočnik tekstilne stroke.

Ponudbe pošljite na upravo Trgovskega podjetja MODA Celje, Prešernova 7/II do 15. 10. 1965.

OBVESTILO

LEKARNA ZALEC razprodaja rabljeno opremo — inventar.

Informacije dobijo stranke v Lekarni Zalec.

TRGOVSKO
PODJETJE
NA VELIKO IN
MALO

POTREBUJETE SAMO
NABAVITE ZA VASE POTREBE SPECIALNA ALI TOVORNA VOZILA »ZASTAVA«

Praktično vozilo in prikladno za naše ceste vas bo zadovoljilo. Vse potrebne informacije dobite v prodajalni avtomobilov tel. 24-74.

ČESTNO PODJETJE V CELJU
RAZPISUJE PO SKLEPU DS

Javno licitacijo

za odprtdajo osebnih motornih vozil:

1. Opel Caravan (osebni in dost. voz)
2. Fiat 1400 BJ (osebni)
3. Fiat Campagnola

Vozila so v voznem stanju.

Licitacija bo v prostorih avtoparka »Čestnega podjetja v Celju«, Lava 42, dne 12. 10. 1965 od 9. do 10. ure za družbeni sektor, kolikor ne bo interesentov pa za zasebni sektor.

Avto celje

TRGOVSKO
PODJETJE
NA VELIKO IN
MALO

SERVISI IN
REMONT
UPRAVA CELJE,
MEDLOG 16 - TEL.
27-62

POTREBUJETE SAMO
NABAVITE ZA VASE POTREBE SPECIALNA ALI TOVORNA VOZILA »ZASTAVA«

Praktično vozilo in prikladno za naše ceste vas bo zadovoljilo. Vse potrebne informacije dobite v prodajalni avtomobilov tel. 24-74.

Se priporoča kolektiv podjetja »AVTO CELJE« CELJE

ČESTNO PODJETJE V CELJU
RAZPISUJE PO SKLEPU DS

Javno licitacijo

za odprtdajo osebnih motornih vozil:

1. Opel Caravan (osebni in dost. voz)
2. Fiat 1400 BJ (osebni)
3. Fiat Campagnola

Vozila so v voznem stanju.

Licitacija bo v prostorih avtoparka »Čestnega podjetja v Celju«, Lava 42, dne 12. 10. 1965 od 9. do 10. ure za družbeni sektor, kolikor ne bo interesentov pa za zasebni sektor.

IZLETNIK CELJE

POTNIK
vam nudl vse turistične usluge in vas vabi na izlete in potovanja po Jugoslaviji in v inozemstvo s turističnimi avtobusi!

DUNAJ — 3-dnevno avtobusno potovanje v oktobru, prijave sprejemamo do 20. X. pohište s prijavitelji.

BUDIMPESTA — dvodnevni avtobusni izlet za kolektive in posameznike, cena po osebi je 17.500 din, zahtevajte program in pohište s prijavitelji.

DUNAJ — BRATISLAVA — BUDIMPESTA, 3-dnevno potovanje z avtobusom dne 28. XI. 1965. Cena po osebi je 26.800 din. Prijave sprejemamo do 25. X. 1965.

DUNAJ — PRAGA — LINZ, 4-dnevno potovanje z avtobusom, dne 28. XI. 1965. Cena po osebi je 38.200. Prijave sprejemamo do 25. X. 1965.

DOLOMITI — GARDSCO JEZERO — VERONA — BENETKE, 3-dnevna avtobusna potovanja za kolektive in posameznike, prijave sprejemamo do zaključnega števila prijaviteljev.

TRST in BENETKE, stalni enodnevni in dvodnevni avtobusni izleti za kolektive in posameznike, cena 15.800 din.

PARIZ — NICA — MONTECARLO, potovanje 25. 11. 1965 — prijave sprejemamo do 28. 10. 1965.

GRČIJA — ATENE, potovanje 26. 11. 1965, prijave sprejemamo do 30. 10. 1965.

RIM — NAPOLI — FIRENCE, potovanje 26. 11. 1965, prijave sprejemamo do 30. 10. 1965.

SOLUN — ISTANBUL — SOFIJA, potovanje 28. 11. 1965, prijave sprejemamo do 30. 10. 1965.

OBISK TOVANE AVTOMOBILOV »SKODA« V PRAGI, potovanje 24. oktobra 1965, prijave sprejemamo do 10. 10. 1965.

DOLENJSKA — BELA KRAJINA — GORISKA in SLOVENSKE GORICE vas vabijo na trgatve. Organiziramo po želji eno ali dvodnevne izlete za kolektive.

Vabimo vas na jesenske izlete na Gorenjsko in preko Vršiča v dolino Soče ter na Plitvička jezera.

IZLETNIK prodaja vozne ređe za prometno sezono 1965/66.

IZLETNIK posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov in tujih vizumov.

IZLETNIK menja tuja plačilna sredstva in sprejema depozite.

IZLETNIK rezervira hotelske sobe, kabine na ladjah, rečne in prekoceanske plovbe, postelje v spalnih vagonih, prodaja vozovnice za letalski promet za tu in inozemstvo.

Programo potovanja zahtevajte v našem oddelku in poslovalnici v Velenju, ki sprejemajo tudi prijave!

Vse informacije in prijave pri IZLETNIK-u Celje, Titov trg 3 ter v poslovalnici Velenje. Za cenjen obisk se pripravite!

IZLETNIK CELJE
nasproti Avtobusne postaje

TURISTIČNE OBJAVE

POROČILO O PROSTIH KAPACITETAH
V vseh krajih na celjskem turističnem področju je dovolj prostora. Zasedeni sta le zdraviliški zgradbi v Rogaski Slatini in na Dobrni.

DOMAČE KOLINE NA GORI OLJKI
Na Gori Oljki bodo imeli v soboto in nedeljo prvotne domače koline. Poskrbel pa so tudi za prijetno razvedrilo.

JESENSKI IZLETI
Za prijetne jesenske izlete priporočamo Celjsko koč in Svetino, ki sta dostopni peš po lepo markirani poti čez Pečovnik, pa tudi z avtomobilom po zadovoljivo vzdrževani cesti čez Store.

Dotrpel je naš

Jakob Robnik

Pokopali smo ga v rodnih Lučah v torek 5. oktobra.

Vzornega planinskega oskrbnika, vodnika in gorskega reševalca bomo ohranili v trajnem in hvaležnem spominu.

Planinsko društvo Celje
gorska reševalna služba
Slovenije — postaja
Celje

STRAN 7

8. 10. 1965 - št. 40

SLOVENKA?

ZREBANJE OCENJEVALCEV

V prejšnji številki nam je Yskarski skrat skrajšal rok za dostavo izpoljenih kuponov, ki bi morali biti do 10. oktobra. Zaradi tega podaljšujemo rok za dostavo kuponov z oceno prvih osem Slovencev do 13. oktobra. Izmed vseh ocenjevalcev bomo enega izžrebali za brezplačnega naročnika našega lista za dobo enega leta. Pa še to: vse dopisnice ocenjevalcev z izpoljenimi kuponi bomo shranili, ker jih bomo ob zaključku natečaja upoštevali tudi pri žrebanju praktičnih nagrad!

POGOJI ZA NATECAJ

1. Celjski tednik bo objavjal slike in podatke o Slovencih do avgusta 1966;
2. Pravico do udeležbe imajo vse Slovenke, ki pošljejo ustrezno sliko in podatke (za uredništvo tudi naslov). Slike naj bodo izrazite (po možnosti od pet do glave), da bodo imeli ocenjevalci lažje delo;
3. Najboljše ocenjene Slovenke bodo sodelovale na zaključnih modnih in zabavnih revijah, ki jih bomo pripravili v celjski okolici in v Celju; po možnosti bodo nastopile hkrati kot manekenke, vsaka-ko pa bomo na teh revijah izbrali »Slovenko 1965/66«.
4. Podjetja, ki bodo sodelovala v modni in reklamno zabavni reviji, so pripravila praktične nagrade, ki jih bomo razdelili med zmagovalke posameznih revij, med ocenjevalce in stalne naročnike našega lista. O nagradah in razdeljevanju bomo kasneje pisali še več!
5. Slovenke, ki nimajo ustrezne fotografije (stara sme biti največ tri leta), naj pošljejo uredništvu svoj naslov, da se bo pri njih zgledal naš fotoreporter. Fotografiranje gre na naš račun.

KUPON »SLOVENKA« ST. 9

TOCKE (od 0 do 100)
Izrežite, nalepite na dopisnico in pošljite na naslov: Uredništvo Celjski tednik, Celje, Trg V. kongresa 5, poštni predal 152.

KUPON »SLOVENKA« ST. 10

TOCKE (od 0 do 100)
Izrežite, nalepite na dopisnico in pošljite na naslov: Uredništvo Celjski tednik, Celje, Trg V. kongresa 5, poštni predal 152.

SODELUJEJO:

TRGOVSKO PODJETJE »MODA« IZ CELJA kot organizator in pokrovitelj modne revije, ki se ni določilo nagrad, ker pripravila presenečenja!
KOMPAS LJUBLJANA, POSLOVALNICA CELJE, ki organizira cenene weekend izlete v Budimpešto, Bratislavo, Brno in Dunaj ter še vrsto drugih mikavnih iz-

9. SLOVENKA: Sonja
VIŠINA: 164 cm
TEZA: 70 kg
LASJE: Kostajevi
OČI: Modre
NAILJUBSE:

- ROMAN (POVEST): Rebecca
- CVET: Vrtnica
- NARODNA PESEM: Gor čez jezero
- JED: Pecivo
- OPRAVILO (KONJICEK): Veslanje
- PREGOVOR: Zrno do zrna pogača, kamen na kamen palača!

10. SLOVENKA: Venera
VIŠINA: 168 cm
TEZA: 80 kg
LASJE: Rjavi
OČI: Rjave
NAILJUBSE:

- ROMAN (POVEST): Celjski grofje
- CVET: Vrtnica
- NARODNA PESEM: Slovenka sem
- JED: Kuhani sirovi štruklji
- OPRAVILO (KONJICEK): Delo na vrtu
- PREGOVOR: Kar lahko danes storiš, ne odlašaj za jutri!

letov za posameznike in kolektive, o čemer lahko bolj podrobno berete v njegovi rubriki na sedmi strani, a o njegovih uslugah se najlaže prepričate v njihovi poslovalnici v Celju, Tomšičev trg 1, je pripravil za udeležence natečaja štiri nagradna potovanja: 1. Sestredno potova-

nje za eno osebo z avtobusom po Italiji, 2. Petdnevno potovanje za eno osebo z avtobusom po Avstriji in Češkoslovaški, 3. Tridnevno potovanje za eno osebo z avtobusom po Avstriji in Češkoslovaški in 4. Dvodnevno potovanje za eno osebo z avtobusom v Budimpešto.

PO UTRECHTU

SEM TER TJA PO UTRECHTU

Je že tako, doma hodimo kar prevečlikokrat z zaprtimi očmi. Če pa le malo pokukamo čez mejo, se nam takoj zdi vse na moč nenavadno in opazimo tudi malenkosti, ki se nam zdijo doma čisto vsakdanje.

PRILJAZNOST, DA JI NI PARA

Od banke sem dobila sporočilo, da moram dvigniti denar, vendar je tudi pri njih tako kot pri nas: več-yrst bank. Iz prve banke, ki ni bila prava, so me poslali v banko na

čisto nasprotni konec mesta. Nekaj časa sem hodila, a ko se je vsa reč le malo dolgo vlekla, sem ustavila možakarja srednjih let in ga povprašala za pot. Pričakovala sem, da me bo kot pri nas — napotil do prvega vogala in priporočil, naj tam spet povprašam za pot. Pa me je presenetil. Spremil me je prav do vrat.

CENE, DA BI JIM ČLOVEK HRBET POKAZAL

Jos, ki je bila moja svetlovalka, me je že prvi dan opozorila, naj nikar ne hodim ku-

povat v manjše trgovine, ker so cene tam veliko bolj »zapoptrane« kot v večjih trgovskih hišah. Spominkov skoraj nisem kupovala, ker so strašansko dragi. Prinesla sem tobaka in to takšnega, da bi ga človek vonjal in že vonjal. Tudi cigare so odlične. Po tem so pa Nizozemci tudi znani.

Nekoga deževnega dne sem šla mimo prodajalne v sadjem. Tam ni razlike med sadjem, ki ga kažejo v izložbi in tistim, ki ga prodajajo. Tako čudovito je, da se človek pred izložbo kar obliže. Seveda si misim morda kaj, da ne bi vstopila. Izbrala sem si tri čudovite slive, grozd, sicer ne preveč velik, ampak z jagodami, velikimi kot češnje, da je bil kupček malo večji, pa še tri pomaranče. Plačala sem osem guldnov in nekaj centov. Po okroglem računu okoli 2.500 dinarjev...

KOLESA, KOLESA, KOLESA...

Gorje tistemu, ki ostane, ko se na semaforju priže zelena luč, na prehodu za pešce. Če odnese celo glavo, jo potem menda raje vse življenje nosi le na pločnikih in stopi na cesto le, če je to najno potrebno. Nizozemske ceste so polne koles in avtomobilov. Posebno koles je veliko. Z njimi se vozijo v trgovine, na izlete, v urade, na ples, v gledališče. Pa niso to takšna kolesa, kot jih srečujemo na naših cestah — rdeča, plava, zelena in v vseh drugih barvah. Vsa so obvezno črna, takšna močna, trpežna, da zdržijo vse lastnikovo življenje in včasih najdejo mesto celo v oporoki. So masivna, kot voška kolesa in zdržijo celo družino: njega, ki vozi, njo, ki je na prtljajniku in malega, ki je na sprednjem sedlu. Če živi človek nekaj časa med njimi, se mu sploh ne zdi več čudno, če se pelje mimo ženska v elegantni večerni obleki. Krona vsemu je pa kraljica na kolesu, ki jo kažejo v izložbah, v predfilmih in revijah.

Avtomobilisti kot da ne poznajo počasne vožnje. Ko zasveti na semaforju rumena luč, svignejo čez prehod za pešce kot strele, če jim pa malo pred črto zaustavi pot rdeča luč, ustavijo včasih tudi tako, da bi se zemlja strela, če je ne bi držal skupaj asfalt. Ko imajo spet prosto pot, sem pa že povedala, kako je. Gorje tistemu, ki je na sredini preboda. Kljub temu se Nizozemci na cestah čisto lagodno obnašajo. Tisti, ki se jim tresejo kolena, so tuji.

Metka Smeš

Tudi kraljici Julijani vreme ne prizanaša

CIC DEBEL IAK

(5)

S POTI NA HIMALAJO

Od reke nas je vodila pot mimo redkih zakajenih kolib in kozjih staj v grebensko pobočje, posejano s črnimi granitnimi skalami. S Pavletom Simencem sva vsak dan na čelu. Sredi kolone bara sahib, naš vodja Andrej Zupancič, ki obhodi kolono od zadaj naprej in obratno, da je vse prav in na svojem mestu. Včasih prikolovrati kot duh iz grmovja s kamero v roki in se zapodi med začuden nosače za lepim pisanim metuljem ali kačjim pastirjem. Se včasih prav bojim, da ga ta filmska strast v prevelikem zanosu ne pripelje naravnost v strugo Tamurja.

Po eni uri hoje naju ponavadi prehití Ang Tensing, ki potem na primernem kraju razdeli mimoidoim nosačem dnevni obrok dima — dve cigareti. Pot nas vodi ob pobočju skoraj vodovarno nad sotesko proti severu. Na obeh straneh reke samotni zaselki, nekaj koruze in buč, ozke, v pobočja vsekane struge hudournikov, po katerih drve potokčki v stoterih slapovih proti matični reki. Malokdaj preskočiš tak razjezen ptoč brez posledic, po treh skokih si ponavadi dostojno premočen. Pa ne škoduje; sonce pripeka skoraj navpično.

Pobočje nas je pripeljalo med mala riževa polja, obdana s pragozdom, pijavke so prilezle na dan. Na kamnitem stopničastem podstavku vsa počakala nosače. Nagi radovedni otroci sosednjih hiš imajo pašo za oči. Triletni in še manj že sitnarijo za cigarete. Pa ne za očeta. Z užitkom pokade cigareto kar na mestu. Prve si pripojejo med rižem nosačice. Deset jih je v koloni, vedno prve, nasmejane in belih zob, pa celo lepe. Vse imajo dolge, črne kite, odprte bluze in karo pletena krila v živih barvah. Okrog vratu krasen nakit iz poldragih kamnov in srebrne broše, vsaka vsaj za pol kilograma. Ugaja nam, da hodijo prve, saj so nekak muholovec hlačnikom, ki hočejo biti čim bliže in se zato kolona preveč ne raztegne. Melodije njihovih pesmi so nam seveda tuje, glasovi pa lepi, vsi od kraja nenavadno visoki.

Ko se je na počivališču nabralo že dovolj prepotenih teles in naslednji niso našli prostora, je čelo kolone izginilo med stoletno drevje, brlžganje čričkov in zaveso ovijalk. Opoldne smo dosegli sotočje treh rek. Tamur, Car Cur in Rija se v penečih vrtincih zlivajo v Veliki Tamur. Vsaka priteče po ozki, temni soteski, vsaka izpod drugega ledenika himalajskih velikanov Jannja, Kangzengzenga in Kangbachena. Sestopimo navzdol do Tamurja, kjer veže bregove višeci most, spleten iz bambusa. Dolg je kakih 50 metrov, prožen in za nepoznavalca bambusa sploh neprehoden. Glavni nosilci so ob straneh v blago napetih lokih, nanje je z bambusovo travo pripet most. To sta dva tanka

bambusova drogova, ki dajeta oporo samo eni nogi. Če stopiš mimo, te zmlatega lahko potegnejo iz Tamurja nekje v Indijo. Težava za nosače je v tem, da so tovari širši od razdalje med mostnicama. Tako sem moral pri vsakem nosaču do prve tretjine mostu, kjer sem s hrptom in rokami razklenil drogove, da se je nosač prerinil na drugo stran. Seveda sme na most samo eden. Dve uri in pol je trajal prehod, od mostu pa strmo navzgor med orjaške cedre do taborišča. Ura je bila štiri popoldne.

Ob prihodu kakšno in mleko, za večerjo juha, kure, palačinke in kompot. Okrog nas grebeni, vsi nad 3.000 metrov, zaviti v meglo; v belih pramenih se podijo po strminah plohe in nalivi. Včasih nas kakšen doseže, zarpoče po sotoču in odhiti naprej. Sedimo na blazinah, pišemo, vmes padajo pikre in vesele, pa kak vzdih — nekdo se je spomnil dragih in domovine. Ljudje smo celo mi iz krvi in mesa.

Trinajsti dan smo na poti. Po malem nam že preseda monotona vsakdanost. Vsak dan podoben prejšnjemu in vemo, da bo jutri prav tak. Riževa polja, blato, koruza, črne samotne bajte in v breg stisnjena naselja brez pravega reda. Ob poti črede koz in črni bivolo, bosonogi pastirčki velikih, zvedavih oči in žene na polju z malimi vragci na hrbtu. In vse to je obgrizeno do kolen in na sveže krvavo od pijavk, ki so prava nadlega teh krajev. Tudi mi imamo že vsak svoje pečate. Najhuje je, da sploh ne čutiš, kdaj ta tanka, sestradana glista preleze po čevlju za hlače in nogavice ter pospravi v migu svoj obrok sladke krvi. Ko je polna in že podobna ranjenemu polžku, se brezumno odlepi in zdrkne v travo. Ko zvečer sezuješ čevlje, je vse krvavo, čeprav ne čutiš nobene bolečine.

Zadnja dva dni smo bili prikovan v kraju Taplejung, upravnem središču te doline. Je malo večja vas z močno policijsko postajo, ki je dala vse od sebe, da bi našla po bližnjih vaseh nosače za naše potrebe. Zamenjamo jih sto. Z naglico in redom so seveda in nogavice ter pospravi v migu svoj obrok sladke krvi. Ko je polna in že podobna ranjenemu polžku, se brezumno odlepi in zdrkne v travo. Ko zvečer sezuješ čevlje, je vse krvavo, čeprav ne čutiš nobene bolečine.

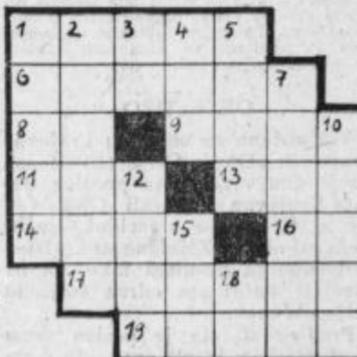
Zadnja dva dni smo bili prikovan v kraju Taplejung, upravnem središču te doline. Je malo večja vas z močno policijsko postajo, ki je dala vse od sebe, da bi našla po bližnjih vaseh nosače za naše potrebe. Zamenjamo jih sto. Z naglico in redom so seveda in nogavice ter pospravi v migu svoj obrok sladke krvi. Ko je polna in že podobna ranjenemu polžku, se brezumno odlepi in zdrkne v travo. Ko zvečer sezuješ čevlje, je vse krvavo, čeprav ne čutiš nobene bolečine.

KRIŽANKA

VODORAVNO: 1. glasen pok, 6. prodajalec stare robe, 8. kemični znak za lutecij, 9. stekanje, 11. eden in drugi, 13. starozidovski kralj, 14. organizacija severno-atlantskega pakta, 16. veznik, 17. očesna mrežnica, 19. način cerkvenega petja.

NAVPIČNO: 1. slovnični element, 2. začetni slovenskega knjižnega jezika, 3. egiptovski sončni bog, 4. reka, ki teče skozi nemško mesto Emden, 5. prečni drog v kozoletu, 7. resa pri žitnem klasu, 10. vodni jarek, 12. ljubkavalno ime za očeta, 15. moško ime, 18. kemični znak za iridij.

(K. Z.)

TV SPORED OD 10. DO 16. OKTOBRA • TV SPORED OD 10. DO 16. OKTOBRA • TV SPORED OD 10. DO 16. OKTOBRA • TV SP

Nedelja, 10. oktobra

9.15 TV pošta (Ljubljana); 9.30 Zvedel sem nekaj novega — oddaja narodno-zabavne glasbe (Ljubljana); 10.00 Kmetijska oddaja (Zagreb); 10.45 Ponovitev otroške oddaje (Beograd); 11.30 Cirkuški deček — serijski film (Ljubljana); 12.00 Nedeljska TV konferenca (Zagreb); 18.00 Rezerviran čas (Ljubljana); 19.00 V nedeljo ob sedmih — mladinska oddaja (Zagreb); 19.55 Lahko noč, otroci (Beograd); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.45 Glasbeni avtomat — prenos iz Bukarešte (Intervizija); 21.15 Grindl — serijski film (Ljubljana); 21.45 Zadnja poročila (Ljubljana);

Ponedeljek, 11. oktobra

10.00 TV v šoli (Zagreb); 11.40 TV v šoli: Najzanimivejša področja v SZ (Ljubljana); 17.40 Angleščina (Beograd); 18.10 Risanke (Zagreb); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Zanimivosti (Ljubljana); 19.15 Tedenski športni pregled (Beograd); 19.45 Propagandna oddaja (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 TV obzornik (Ljubljana); 20.40 TV drama (Ljubljana); 21.30 Biseri glasbene literature (Ljubljana); 21.45 Naš telebiskviti (Ljubljana);

Sreda, 13. oktobra

10.00 TV v šoli (Zagreb); 16.40 Govorimo rusko (Zagreb); 17.00 Učimo se angleščine

(Zagreb); 17.40 Tik tak: Mala železnica (Ljubljana); 17.55 Slike sveta (Beograd); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Resna glasba (Skopje); 19.15 Muzik kratkega filma (Ljubljana); 19.45 Čik-cak (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.20 TV obzornik (Ljubljana); 20.30 Mednarodna ura: Avstralija — zabavnoglasbena oddaja (Ljubljana); 21.30 Kulturna panorama (Ljubljana); 22.10 Zadnja poročila (Ljubljana);

Četrtek, 14. oktobra

10.00 TV v šoli (Zagreb); 11.00 Angleščina — ponovitev (Beograd); 16.10 TV v šoli: Sovjetska zvezda — ponovitev (Ljubljana); 17.40 Združene radovednežev — oddaja za otroke

(Zagreb); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Stirje vogli Slovenije — reportaža (Ljubljana); 19.10 Glasbena oddaja (Beograd); 19.40 TV pošta (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 TV obzornik (Ljubljana); 20.40 Rezerviran čas (Zagreb); 21.40 Poročila (Ljubljana);

Petek, 15. oktober

10.00 TV v šoli (Zagreb); 16.40 Govorimo rusko (Zagreb); 17.00 Učimo se angleščine (Zagreb); 17.30 TV v šoli (ali Slovenščina — Ljubljana, sicer Zagreb); 18.00 Otroški magazin (Zagreb); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Tiskovna konferenca (Ljubljana); 19.30 Glasbeni kotiček (Ljubljana); 19.45 TV akcija (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 TV obzornik (Ljubljana); 20.40 Celovečerni film (Zagreb); 22.10 Zadnja poročila (Ljubljana);

Sobota, 16. oktobra

10.00 TV v šoli (Zagreb); 17.40 Kje je, ka je (Beograd); 17.55 Zoki Poki — lutkovna oddaja (Skopje); 18.10 Vsako soboto (Ljubljana); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Petrovič-Stojanovič: Oče — mladinska igra (Beograd); 19.40 Čik-cak (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 TV obzornik (Ljubljana); 20.40 S kamero po svetu (Ljubljana); 21.10 Druga plat medalje — humoristična oddaja (Beograd); 22.00 Kriza — serijski film (Ljubljana); 22.50 Poročila (Ljubljana);

CELJSKI TEDNIK

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: Celje, Trg V. kongresa 5, poštni predal 152, TELEFON: 23-69. — ustanovil okrajni odbor SZDL Celje. Izhajal je kot »Nova pošta«. »Na delo«. »Naše delo« (1945), kot »Celjski tednik«. S 1. januarjem 1965 ga SOSTANAVLJAJO občine Celje, Laško, Mozirje, ČP »Celjski tisk«. — CENA: posamezna številka 50 dinarjev, letna naročnina 2.000, polletna

UREJUJE uredniški odbor. GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK Drago Hribar. — Casopis je kot »Celjski tednik« (1948-1950), nato kot »Savinjski vestnik« (1950-1954) in od 1955 ponovno Sentjur pri Celju, Smarje pri Jelšah in Zalec. — Tednik IZHAJA ob petkih. IZDAJA IN TISK: 1.000 in četrletna 500 dinarjev. Tujina 4.000 dinarjev. — TEKOCI RACUN: 603-11-656. —